

POPIEŽIUS:

TEOFILIUS
MATULIONIS –
DRAŠUS TIKĖJIMO
IR ŽMOGAUS
ORUMO GYNĖJAS

Popiežius Pranciškus, sekmadienį, birželio 25, Vidudienio maldos dalyviams šv. Petro aikštėje kalbėjo apie Vilniuje sekmadienį vyksiančias arkivysk. Teofiliaus Matulionio beatifikacijos iškilmes.

„Šiandien, Vilniuje, Lietuvoje, palaimintuoju skelbiamas vyskupas Teofilius Matulionis, nužudytas iš neapykantos tikėjimui 1962 metais, kai buvo vos ne 90 metų amžiaus. Garbinkime Dievą už šio drąsaus tikėjimo ir žmogaus orumo gynėjo liudijimą. Pasveikinkime plovimu jį ir visą lietuvių tautą”.

Prieš Vidudienio maldą Šventasis Tėvas sakė, kad „Viešpats taip pat mūsų laikais siunčia mus, kad būtume tarp žmonių ne tik kaip „avys tarp vilkų”, bet ir kaip sargybiniai nenorintiems atsibusti iš pasaulietiško sąstingio, ignoruojantiems Evangelijos tiesos žodžius, bet kuriantiems savo laikinas tiesas.

Tuo metu Viešpats ir toliau nepaliauja mums sakęs taip, kaip savo mokiniams: „Nebijokite!”. Nebijokite tų, kurie iš jūsų šaiposi ir jus žemina ir nebijokite tų, kurie nekreipia į jus dėmesio, arba viešai gerbia, tačiau nusišukę kovoja prieš Evangeliją. Jėzus nepalieka mūsų vienų, nes esame jam brangūs”.

Popiežius kvietė melstis už dabartiniais laikais persekiojamus krikščionis ir dėkoti Dievui, kad toliau drąsiai ir ištikimai liudija tikėjimą, drauge išsakė artumą Kinijoje nuo žemės stichijos nukentėjusiems Xinmo kaimo gyventojams, užtikrino maldą už per žemės nuošliaužą žuvusius ir namų netekusius žmones.

Šventasis Tėvas taip pat pasveikino Ukrainos graikų apeigų katalikus Romoje iškilmingai mininčius šv. Juozapato Kuncevičiaus kanonizacijos 150 metines, užtikrino savo dvasinį artumą su ukrainiečiais tikinčiais, kurie sekmadienį po vidudienio šventė kanonizacijos jubiliejų katalikų rytų apeigų Liturgijoje Šv. Petro bazilikos „Konfesijoje” (Didysis altorius), meldamas Viešpatį, kad kiekvienam jų suteiktų krikščioniškojo liudijimo drąsą, o brangiai Ukrainos žemei - taikos dovaną. *lt.radiovaticana.va*

LIETUVA TURI DAR VIENĄ PALAIMINTĄJĮ – TEOFILIŲ MATULIONĮ

Šventojo Tėvo Pranciškaus atstovas kardinolas Angelo Amato, Šventųjų skelbimo kongregacijos prefektas, pagerbė smilkymu sarkofagą su Palaimintojo arkivyskupo Teofiliaus Matulionio kūnu.

Domanto Markevičiaus nuotr.

2017 m. birželio 25 d. Lietuvos sostinėje Vilniuje, Katedros aikštėje, arkivyskupas Teofilius Matulionis paskelbtas palaimintuoju. Iškilmėms vadovavo Šventųjų skelbimo kongregacijos prefektas kardinolas Angelo Amato, koncelebravo apie 50 kardinolų, arkivyskupų ir vyskupų, apie pusė tūkstančio kunigų. Po Mišių kalbą pasakė Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė.

Teofilius Matulionis – pirmasis lietuvis sovietinio

režimo kankinys, paskelbtas palaimintuoju. Teofilius Matulionis buvo dvidešimtojo amžiaus katalikų dvasininkas, vyskupo pareigas ėjęs Rusijoje ir Lietuvoje. Už ištikimybę Katalikų Bažnyčiai, savo tikėjimui, tiesai ir dvasininko tarnystei arkivyskupas Teofilius Matulionis buvo nuteistas tris kartus, sovietų kalėjimuose ir lageriuose praleido beveik šešiolika metų. Popiežius Pijus XI apie jį yra sakęs: „Garbė lietuvių tautai, kuri davė tokį didvyrį.”

Beatifikacijos Mišiose dalyvavo dešimtys tūkstančių žmonių. Nemenką dalį sudarė katalikiškų Lietuvos jaunimo dienų dalyviai. Sulaukta piligrimų ne tik iš kaimyninių šalių: Latvijos, Lenkijos, Rusijos, Baltarusijos, bet ir iš JAV, Kanados, Australijos.

Kardinolas Amato perskaitė Popiežiaus Pranciškaus apaštalinį laišką (*Litterae Apostolicae*), kuriame Teofilius Matulionis vadinamas „Ganytoju pagal Kristaus Širdį, herojišku Evangelijos

liudytoju, drąsiu Bažnyčios ir žmogaus orumo gynėju”.

Beatifikacijos Mišių pamoksle kardinolas Angelo Amato sakė, kad palaimintasis Teofilius anuomet stojo akistaton su racionaliai nepaaiškinamais komunistų ir nacistų režimo veiksmais, „būdamas ramus ir tvirtos dvasios, kupinas vilties ir nepalaužiamo tikėjimo būsima laisve. Jis nepasidavė neapykantai”. Šiandienėje šventėje kardinolas ragino: „Praeities (Nukelta į 2 psl.)

LIETUVOS PREZIDENTĖ VOKIETIJOS KANCLEREI ĮTEIKĖ
VALSTYBINĮ APDOVANOJIMĄ

Iš kairės: Vokietijos Federacinės Respublikos Kanclerė Angela Merkel ir Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė.

Prezidento kanceliarijos nuotr.

Penktadienis, birželio 23 d. (Bruselis). Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė Vytauto Didžiojo ordino Didžiuoju kryžiumi apdovanojo Vokietijos Federacinės Respublikos Kanclerę Angelą Merkel. Vienas aukščiausių Lietuvos valstybės apdovanojimų Vokietijos vadovei įteiktas už

atsakingą europinę lyderystę ir asmeninį indėlį stiprinant abiejų šalių politinį, gynybos, ekonominį, kultūrinį ir visuomeninį bendradarbiavimą.

Prezidentės teigimu, valstybinis apdovanojimas – padėka Vokietijos Kanclerei mūsų valstybės ir žmonių vardu už jos pastangas stiprinant Lietuvos ir visos Europos

saugumą. Atsakinga ir drąsi Kanclerės pozicija daug prisidėjo prie Vokietijos sprendimo vadovauti priešakinių NATO pajėgų batalionui Lietuvoje. Grėsmių akivaizdoje jaučiame tvirtą Vokietijos paramą ir žinome, kad šia šalimi galime pasikliauti.

Vokietija supranta mūsų regionui ir visai Europai kylančius saugumo iššūkius. Dirbame išvien atremdami kibernetines ir informacines grėsmes, siekdami dar daugiau NATO gynybos priemonių regione.

Vokietijos Kanclerė Angela Merkel – atsakingos europinės lyderystės pavyzdys. Vokietija niekuomet nedvejojo įvardyti Rusijos atsakomybės dėl vykdomos agresijos Ukrainoje, o tvirta ir principinga jos pozicija padeda išlaikyti ES Rusijai taikomas sankcijas. Lietuva ir Vokietija taip pat sutaria dėl būtinybės stiprinti ES gynybinius pajėgumus ir Europos žmonių saugumą, skatinti ES

konkurencingumą, plėtoti laisvąją prekybą.

Glaudūs abiejų valstybių santykiai atsispindi ir verslo bei žmonių ryšiuose. Vokietija yra viena svarbiausių Lietuvos ekonominių partnerių, kurios investicijos viršija 1,2 mlrd. eurų. Vokietijos kapitalo įmonės Lietuvoje yra sukūrusios per 17 tūkst. darbo vietų. Intensyviai vyksta ir visuomeninis, kultūrinis, mokslinis bendradarbiavimas. Lietuvos ir Vokietijos mokslininkai įgyvendina apie 50 bendrų tyrimo projektų, užmegzta beveik 60 miestų partnerysčių, Vokietijos keliautojai mielai renkasi Lietuvą – jų praėjusiais metais atvyko daugiau nei 170 tūkstančių.

Prezidentės spaudos tarnyba

Dėmesio skaitytojams! Pranešame, kad „Dirvos” priešatostoginė laida yra Nr. 13, išleista birželio 27 d., o poatostoginė laida, Nr. 14, išeis liepos 18 d.

Visiems skaitytojams linkime malonių vasaros atostogų!

ŽINIOS IŠ VILNIAUS

Birželio 27-toji – Lietuvos šaulių sąjungos įkūrimo diena. Šiomet šią simbolišką ir kiekvienam šauliui svarbią dieną, minint Lietuvos šaulių sąjungos 98-ąsias įkūrimo metines, J. E. arkivyskupui emeritui **Sigitui Tamkevičiui** SJ suteikiamas Lietuvos šaulių sąjungos garbės šaulio vardas. Sąjungos garbės šaulio vardas ir jį žymintis ženklas suteikiamas šauliams už ilgametę, aktyvią ir sąžiningą veiklą, atkuriant ir stiprinant Šaulių sąjungą, taip pat Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių piliečiams, suteikusiems svarbią metodinę, materialinę ar kitokią paramą Lietuvos šaulių sąjungai. Garbės šaulio vardas buvo suteiktas pirmajam Lietuvos valstybės prezidentui Antanui Smetonai. Praėjusiais metais garbės šauliu tapo kadenciją baigęs Prezidentas Valdas Adamkus. Lietuvos šaulių sąjunga įkurta 1919 m. birželio 27 d., organizacija šiuo metu vienija daugiau nei 10 000 narių.

Kasmet studijų, mokslo ir inovacijų būklę Lietuvoje vertinantis centras „MOSTA” skelbia, kad padėtis išlieka nepatenkinama. Lietuvoje drastiškai mažėja ne tik studentų, bet ir mokslininkų bei tyrėjų skaičius, o vis brangiau kainuojantys universitetų pastatai ir programų skaičius išlieka nepakitęs. Tai, kad pinigai leidžiami pastatams, o ne žmonėms, atsispindi dar viename drastiškame skaičiuje – per vienus metus dėl nepatrauklių atlyginimų Lietuva neteko dešimtadalio savo mokslo daktarų ir tyrėjų – šie aukščiausios kvalifikacijos specialistai metė mokslą arba išvyko kitur.

Daugiau kaip 200 savanorių vasarą Vilniaus senamiestyje turistams teiks informaciją apie miestą, rekomenduos lankytinas vietas ir atsakys į įvairius klausimus. Turistų Vilniuje daugėja, pernai jų čia atvyko per milijoną.

Lietuvos Katalikų Bažnyčia pirmą kartą diakonais įšventino penkis vedusius vyrus. Jie įgis teisę skelbti Evangeliją, krikštyti, laidoti, tuokti, ruošti tikinčiuosius sakramentams, dalyti Komuniją. Tačiau negalės klausyti išpažinčių, aukoti mišių ar teikti ligonių patepimo sakramento. Šie penki vedę vyrai tarnaus ne visą darbo dieną, tad vis tiek privalės turėti darbą ir pajamų šeimai išlaikyti, o diakonyste užsiimti galės tik gavę žmonių sutikimą.

Arkivyskupas Lionginas Virbalas diakonais įšventino buvusį Klaipėdos tarybos narį, Pranciškonų ordino narį, šaulį, dviejų vaikų tėvą Nerijų Čapą, Kauno arkivyskupijos kurijos atstovą spaudai bei Informacijos tarnybos vadovą, penkių vaikų tėvą Darių Chmieliauską, taip pat Lietuvos kariuomenėje – žvalgybos padalinuose tarnavusį, o šiuo metu Divizijos generolo Stasio Raštikio Lietuvos kariuomenės mokykloje ginkluotės instruktoriumi dirbantį ir su žmona dukrą auginantį Audrių Jesinską. Į diakonus taip pat įšventinas Vytauto Didžiojo universiteto Katalikų teologijos fakulteto dekanas Benas Ulevičius, su žmona auginantis dukrą, bei Kauno „Varpelio” pradinėje mokykloje ir Kauno Jono Žemaičio-Vytauto mokykloje-daugiafunkciame centre mokytoju dirbantis dviejų vaikų tėvas Darius Venčkauskas. Įšventinimo apeigose dalyvavo ir arkivyskupas Sigitas Tamkevičius.

Seimas birželio 22 d. nutarė pradėti parlamentinį tyrimą socialdemokrato Artūro Skardžiaus atžvilgiu. Sprendimas priimtas vienbalsiai. Po 15min.lt tyrimo apie A. Skardžiaus ryšius su vėjo energetikos verslu parlamentinį tyrimą inicijavo Seimo opozicija, iniciatyvą palaikė ir Seimo pirmininkas Viktoras Prancietis bei premjeras Saulius Skvernelis. A. Skardžiaus aktyvumas energetikos sektoriuje – turbūt svarbiausias epizodas, aiškinantis šio Seimo nario veiklos skaidrumą. Tačiau parlamentiniam tyrimui formuluojama ir daugiau klausimų, pradedant A. Skardžiaus ryšiais su Rusijos verslininkais, kurie iš jo šeimos nupirko poilsiavietę Dauguose. Ten armėnų kilmės verslininkai žadėjo žolės riedulio bazę, kuri taip ir neatsirado. Be to, dosnieji pirkėjai nusipirko tik įmonę su statiniais – žemė, ant kurios tie statiniai stovi, A. Skardžiaus žmonos valdytai įmonei „Kornelita” nepriklausė.

Birželio 22 d. Seimas patvirtino naujos sudėties Vyriausiąją rinkimų komisiją (VRK), kuriai vadovaus dabartinio pirminko Zenono Vaigausko pavaduotoja **Laura Matjošaitytė**. Seimas slaptu balsavimu nutarė skirti VRK nariais prezidentės Dalios Grybauskaitės pasiūlytus Vincentą Vobolevičių ir Aistę Žilinskienę; teisingumo ministrės pasiūlytus Darijų Beinoravičių ir Svetlaną Misevičienę, Teisininkų draugijos pasiūlytą Svajoną Šaltauskienę. Seimo sprendimu, VRK dirbs politinių partijų pasiūlyti VRK nariai: Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos (LVŽS) – Jonė Valčiukienė, Lietuvos lenkų rinkimų akcijos-Krikščioniškų šeimų sąjungos – Valdemaras Urbanas; Lietuvos socialdemokratų partijos (LSDP)–Jūratė Lebedevienė; Liberalų sąjūdžio – Maksimas Reznikovas; partijos Tvarka ir teisingumas – Donatas Laurinavičius. Kol kas VRK trūksta dviejų narių.

Parengta pagal Lietuvos žiniasklaidos pranešimus

CŽV DIREKTORIUS APIE RUSIJOS BANDYMUS PAKIRSTI JAV DEMOKRATIJĄ

Centrinės žvalgybos valdybos (CŽV) direktorius Mike Pompeo.

Reuters

Centrinės žvalgybos valdybos (angl. – *Central Intelligence Agency*) direktorius Mike’as Pompeo pareiškė, kad Rusijos pastangos pakirsti JAV demokratiją tęsiasi jau daug metų.

„Negaliu kalbėti apie žvalgybos detales, bet mes esame sakę, žvalgybininkų bendruo-

menė yra sakiusi, kad į šiuos (2016 metų) rinkimus rusai kišosi ir, atvirai kalbant, darė tai ne pačiu originaliausiu būdu. Jie tai darė baisiai ilgą laiką, Rusija dešimtmečius bando pakirsti Amerikos demokrati-ją”, – televizijai MSNBC sakė M. Pompeo. Jo interviu buvo parodytas birželio 24 d. ryte.

„Tam tikra prasme tai ne naujiena, bet tai tikrai labiau akcentuoja mūsų sugebėjimą perprasti, kaip juos sustabdyti”, – pridūrė M. Pompeo.

M. Pompeo sakė negalintis patvirtinti, ar Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas asmeniškai vadovavo tam planui. ***LRT***

RYTŲ UKRAINOJE PRIEŠ ESBO STEBĖTOJUS NAUDOJAMAS SMURTAS IR BAUGINIMAI

Jungtinės Valstijos apkaltino prorusiškus separatistus Rytų Ukrainoje prieš Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) stebėtojus „naudojant smurtą ir bauginimus”. Vašingtonas „labai sunerimęs” dėl padėties vietoje, pareiškė Valstybės departamen- to atstovė Heather Nauert. Ji pažymėjo, kad separatistai yra „diriguojami, finansuojami ir

treniruojami” Rusijos, infor- muoja agentūra *AFP*.

Nuo birželio 24 d. Rytų Ukrainoje turėtų įsigalioti tarpininkaujant ESBO pasiektos paliaubos. „Mes raginame Rusiją pasinaudoti savo įtaka, kad būtų baigta ši bauginimo kampanija ir, kaip žadėta, ESBO stebėtojams garantuota laisva, visiška ir saugi priei- ga”, – sakė atstovė.

(Atkelta iš 1 psl.)

LIETUVA TURI DAR VIENĄ PALAIMINTĄJĮ – TEOFILIŲ MATULIONĮ

kančių atminimas neturi temdyti mūsų džiaugsmo, bet turi visiems priminti pareigą atleisti, gerbti artimą ir už jį melstis, taip pat ir už priešą.”

„Kristaus malonė suteikė arkivyskupui Matulioniiui jėgų pakelti pažeminimus ir netei- singo bei nežmoniško įkali- nimo sunkumus”, – kalbėjo Vatikano atstovas.

Jis priminė istoriją, kai po Teofiliaus mirties vienas so- vietinės sistemos pareigūnas susirūpinęs sakė: „Negalime atmesti galimybės, kad ateityje Vatikanas jį paskelbs šventuo- ju ir kad jo kapą ims lankyti piligrimai.”

„Šiandien tie žodžiai pasi- tvirtina”, – kalbėjo kardinolas Amato.

Popiežiaus pasiuntinys priminė, kad ir šiandien kai kuriuose kraštuose krikščio- nys yra persekiojami ir žu- domi. „Bažnyčia, žvelgdama į Prisikėlusį Kristų, viešai suteikė atleidimą žudikams

ir meldėsi už jų atsivertimą. Neapykanta reikštų kankinių kraujo išdavystę”, – pamoks- lo pabaigoje sakė kardinolas Angelo Amato. Kardinolas retoriškai klausė, kodėl tiek kankintas žmogus niekada nejautė neapykantos priešams. Jo manymu, atsakymas glū- di dieviškoje malonėje, kuri padėjo jam net pikčiausiame priešė pamatyti vertingą, pa- žeidžiamą žmogų.

Lietuvos Vyskupų Konfe- rencijos pirmininkas arkivys- kupas Gintaras Grušas dėkojo visiems susirinkusiems, o kreipdamasis į Lietuvos jau- nimo dienų dalyvius sakė: „Tegul palaimintasis Teofilius būna Jūsų gyvenimo nuoty- kio bendrakeleivis! Nuo šiol Jūs turite misiją ir įpareigo- jimą: kaip Teofilius mylėkite tiesą ir niekada nesilenkite melui. Tiesa padarys Jus lais- vus. Siunčiu Jus kiekvieną į savo vyskupiją, savo miestą, savo namus paskelbti: Garbė Dievui! Lietuva turi naują palaimintąjį, kuris mus užtaria ir drąsina tikėti gėrio pergale.”

Po šv. Mišių Lietuvos Respublikos Prezidentė Da-

Birželio 20 d. ESBO mi- sija pranešė, kad už 16 km į šiaurės rytus nuo Donecko nežinomi asmenys apšaudė du jos stebėtojus. Laimei, niekas nenukentėjo.

Rytų Ukrainoje jau ne kartą skelbtos paliaubos, tačiau jos niekada ilgai nesitęsė. Nuo va- sario 15 d. iki gegužės 15-osios čia žuvo 36 civiliai, 157 buvo sužeisti. 2014 metų balandį pra- sidėjęs konfliktas jau nusinešė per 10 tūkst. gyvybių. ***LRT***

lia Grybauskaitė kalbėjo: „Atlaikęs daugkartinius suė- mimus, įkalinimus, tardymus, kankinimus, bandymus užver- buoti arkivyskupas neprarado to, kas svarbiausia, – žmo- giškumo, meilės žmonėms ir ištikimybės tiesai. Todėl kie- kvieną kartą, kai stengsimės išlaikyti vidinę tvirtybę, dva- sinę pusiausvyrą ir viltį, pri- siminkime Teofilijų Matulionį – garbingą, teisingą ir tvirtos dvasios žmogų. Tai savybės, kurių linkiu mums visiems, kasdieniu darbu kuriantiems ir saugantiems Lietuvą ir jos laisvę.”

Palaimintasis Teofilius li- turginiame kalendoriuje bus minimas birželio 14-ąją. Ji Lietuvoje minima kaip Gedulo ir Vilties diena. Šią dieną 1941 m. Sovietų Sąjunga pradėjo masinius gyventojų trėmimus į Sibirą. Buvo ištremta daug po- litikų, intelektualų, ūkininkų.

Lietuvos Vyskupų Konfe- rencija ir Lietuvos Respublikos Seimas 2017-uosius metus yra paskelbė Arkivyskupo Teofiliaus Matulionio metais.

Vilniaus arkivyskupijos informacija, Bernardinai.lt

LIETUVIŲ TAUTINĖS MINTIES LAIKRAŠTIS

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER

DIRVA

TEL. (216) 531-8150

FAX (216) 531-8428

E-mail: dirva@ix.netcom.com

P.O. BOX 19010 CLEVELAND, OHIO 44119-0010

19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44119

Leidžia Amerikos Lietuvių Spaudos ir Radijo Draugija „Viltis“, Inc.

Algirdas V. Matulionis, pirmininkas / president

Gediminas Markevičius, redaktorius / editor

2713 West 71st St, Chicago, IL 60629-2005

E-mail: dirva.redaktorius.chicago@gmail.com

DIRVA (USPS 157-580)

Postmaster: Send address changes to DIRVA

19807 Cherokee Ave. Cleveland, OH. 44119-0010

Periodicals postage paid at Cleveland, Ohio and additional mailing offices.

Published bi-weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn.

VILTIS, INC. - Subscription per year - \$55.00, first class - \$78. Single copy - \$2.00. Air mail overseas - \$130.00.

Prenumerata metams - \$55.00, pusei metų - \$40.00, pirma klase - \$78.

Oro paštu į užsienį metams - \$130.00. Atskiuro numerio kaina - \$2.00.

Straipsniai, pasirašyti pavarde, inicialais ar slapyvardžiu, ne visada sutampa su redakcijos nuomone. Nespausdinti straipsniai grąžinami tik autoriui prašant. Už skelbimų turinį redakcija neatsako. Nepasirašytų rašinių nespausdiname.

POLITIKOJE LAIKAS IRGI NESTOVI

Užsienio politikoje nieko naujo – tie patys nesusipratimai dėl JAV prezidento Donaldo Trampo (Donald Trump) aplinkos ryšių su Rusija (taip ir neaišku, kokie jie buvo, tačiau nėra abejonių, kad Rusijai tikrai naudinga šita neapibrėžta padėtis), Rusijoje neigiama tarptautinių institucijų kaltinimai dėl Malaizijos boingo numušimo, raginant „nesikiešti į ... Rusijos vidaus reikalus“ (bet juk tai tiesioginis prisipažinimas apie dalyvavimą agresijoje!), o Didžiojoje Britanijoje įvyko pirmalaikiai parlamento rinkimai, kuriuos „suorganizavo“ ministrė pirmininkė Teresa Mei (Theresa May), kuri tikėjosi sustiprinti savo pozicijas prieš prasidedant „Brexit“ deryboms su ES (dar ir šiandien politologai ginčijasi, kokią poveikį dėl „Brexit“ pergalės Didžiojoje Britanijoje turėjo Rusijos propaganda). Deja, pastarieji rinkimai valdžioje neišnešė stabilumo – konservatoriai, turėję parlamente daugumą, po rinkimų prarado dalį turėtų vietų, todėl turės pasirūpinti nauja valdančiąja dauguma, žinoma, darosi neaiškus ir pačios konservatorių vadovės Teresos Mei likimas – ar neteks jai atsistatydinti? T. Mei tikėjosi įvykdyti strategiją, kuria Didžioji Britanija būtų pasitraukusi iš Europos bendrosios rinkos ir sustabdžiusi masinę migraciją į šalį, tačiau dabar teks švelninti toną ir derėtis tikintis geriausio. Pralaimėjimo kainą premjerė jau patyrė – jai teko atleisti du artimiausius savo patarėjus, kad galėtų likti savo pareigose. Kaip bebūtų, dar didesnė blogybė būtų absoliuti leiboristų pergalė, nes jų vadas Džeremis Korbainas (Jeremy Corbyn) ne tik pasižymi kairuoliškomis pažiūromis, bet ir yra pasisakęs prieš NATO.

Kol vienoje Europos valstybėje vyko procesai, susiję su jos siekiu pasitraukti iš ES, kitoje Europos valstybėje vyko artėjimas prie ES: Ukrainos prezidentas Petro Porošenko birželio 11 dienos proga padeklamavo Lermontovą „Sudie, neprastoji Rusija, šalie vergų, šalie tironų...“. Deklamavo ne šiaip sau – birželio 11 d. Ukrainai atsivėrė Šengeno erdvės šalys, todėl Ukrainos piliečiams, įskaitant okupuotąjį Krymą ir rytinę šalies dalį, kurioje savivaliauja rusų separatistai, galima be vizų važiuoti į 26 ES šalis (išskyrus Didžiąją Britaniją ir Airiją) bei į 4 asocijuotas Šengeno erdvės valstybes – Lichtenšteiną, Islandiją, Šveicariją ir Norvegiją. Ukraina tikisi tapti ne tik ES, bet ir NATO nare, o bevizis režimas jau yra mažytis žingsnelis į priekį, kurį patys ukrainiečiai pavadino „sugrįžimu į Europą“. Žinoma, ukrainiečiams dar reikės daug nuveikti, kad sugrįžimas iš simbolinio virstų tikrove, o mes galėtume didžiuliotis, kad mūsų šalis padėjo ukrainiečiams šiuose siekiuose.

O kas naujo Lietuvos politinėje padangėje? Tai, kad pagaliau aprimo batalijos dėl alkoholio, nes Prezidentė Dalia Grybauskaitė pasirašė Seimo priimtas Alkoholio kontrolės įstatymo pataisas, kuriomis nuo 2018 m. bus sugriežtinta prekyba svaigalais ir jų vartojimas. Tiesa, pasirašydama Prezidentė paragino valdančiuosius susilaikyti nuo naujų kontraversiškų pasiūlymų, kol nepaaiškės, kokią įtaką alkoholio vartojimui daro šios pataisos. „Įstatymo nuostatose nebeliko perteklinių ir sunkiai įgyvendinamų pasiūlymų bei pseudopriemonių, kurios skaldė visuomenę. Alkoholio

OPTIMIZMO GAIDOS EUROPOJE

Užsienio spaudos apžvalgoje – ką Emmanuelio Macrono sėkmė ne tik pirmajame, bet ir antrajame Prancūzijos prezidento rinkimų ture byloja apie Prancūziją, o gal kartu ir apie visą Europą. Per pokalbį su Vokietijos radiju „Deutschlandfunk“ politologė Claire Demesmay įspėjo dėl E. Macrono sėkmės pernelyg nedžiugauti. Ne dėl to, kad tai kuriuo nors atžvilgiu netinkamas politikas, bet dėl to, kad Prancūzija turi tiek problemų, jog joms išspręsti reikės daug laiko.

„Taip greitai šalis nepasikeis“, – sakė ji. Taip, E. Macronas įkūnija jaunatvišką, savimi pasitikinčią Prancūziją, bet vis dėlto šalyje – daug tokių regionų, kuriuose atsiskleidžia visiškai kitoks „Prancūzijos veidas“.

„Juose žmonės būgštauja dėl modernybės, būgštauja dėl globalizacijos, baiminasi dėl ateities. Juos slegia pojūtis, kad jie neturi perspektyvų.

Jie mažiau išsilavinę ir užtat mažiau sėkmingi, tuo tarpu E. Macrono šalininkai geriau uždirbantys ir geriau išmokyti.

Abi šias visuomenės dalis suvienyti ir bus E. Macronui didžiulė užduotis, kurią įveikti truks ilgai ir pareikalaus daug komunikacijos. Mes turime į šiuos žmones įsiklausyti“, – kalbėjo politologė C. Demesmay Vokietijos radijui.

Kitokią kontrastą ne tik Prancūzijoje, bet ir visoje Europoje bei pasaulyje išskleidė žymi dienraščio „Washington Post“ apžvalgininkė Anne Applebaum. Anot jos, „kontrastas negalėtų būti didesnis“.

Theresa May, Britanijos ministrė pirmininkė, vadovauja parlamentui, kuris nei pakartas, nei paleistas, ir susiskaldžiusiai tautai. Donaldas Trumpas, Jungtinių Amerikos Valstijų prezidentas, valdo šalį Kongreso, kuris tarsi per daug suparalyžiuotas, kad leistų įstatymus.

Abiejose šalyse kraštutinės kairės ir kraštutinės dešinės sąjūdžiai turi daugiau šalininkų

nei bet kada anksčiau, politiniai debatai pikti, neapykantos pilni ir smurtingi. JAV šūviai kliudė tiek kairės, tiek dešinės parlamentarų, o Britanijoje pernai vienas buvo nužudytas.

Tuo tarpu E. Macronas, naujasis Prancūzijos prezidentas, pasiekė neįtikėtiną dalyką: jo naujutėlaitė centristinė partija „Respublika, pirmyn“ Prancūzijos respublikos parlamente laimėjo plačią, precedento neturinčią daugumą.

Angela Merkel, Vokietijos kanclerė, rugsėjį tikriausiai bus perrinkta trečiai kadencijai rinkėjų, kurie vis dar aiškiai pirmenybę teikia centristinėms partijoms. Net ir Italijoje, kur paskutiniu metu garsiau kalbėta apie populistų įsisiūbavimą, rinkėjai tokią partiją dideliais skaičiais atmetė vietos rinkimuose.

Taigi, ar atsimenate „Senąją Europą“? Juk dar ne taip seniai buvo sakoma, kad ji leisgyvė, beveik miršta ir jau niekam neįdomi. Tai „lavonas“, prie kurio britų „brexitininkai“ nenorėjo būti prirakinti.

„Dabar staiga viskas kitaip. Europa nūnai atrodo stabilesnė, viltingesnė ir, svarbiausia, labiau sutarianti. Joje kalbama apie reformas, pertvarką, bet ne revoliuciją. Ekonomika po truputį auga, o prognozuojami kraštutinės dešinės proveržiai taip ir netapo tikrove“, – rašė dienraštyje „Washington Post“ Anne Applebaum.

Tačiau dabar bent akimirkai dar sugrįžkime prie Prancūzijos, kur, bent kai kurių kaimyninės Vokietijos laikraščių požiūriu, ne viskas taip aišku. Štai Pietų Vokietijos nacionalinis dienraštis „Süddeutsche“ priminė, kad „rinkimų sistema iškreipia realybę. Tik mažuma visų rinkėjų pasisakė už E. Macrono partiją. Mandatas reformoms, tuo labiau esminei transformacijai, yra silpnas“.

Pasak pietvakarių Vokietijos regioninio laikraščio „Badisches Tagblatt“, „gavęs absoliučią daugumą parlamente ir žalią šviesą savo socialiai liberalioms

reformoms, E. Macronas dabar turės jas ir įgyvendinti – ir tai greitai“.

„Darbo rinkos reformavimas toks pat būtinai reikalingas kaip ir pensijų sistemos struktūrinė pertvarka. Ir čia iš karto paaiškės, kiek piliečiai iš tikrųjų pasirengę kaitai. Juk sumažinimai ir karpymai bus skausmingi“, – rašė Baden Badeno laikraštis.

Dienraščio „Neue Osnabrücker“ nuomone, „neabejotina tai, kad balsas už E. Macroną – tai balsas ir už Europą. Klestinti Prancūzija ūkiškai ir socialiai stiprioje Europoje – prie šio tikslo jaunasis Prancūzijos prezidentas dideliu žingsniu priartėjo.

Kaip valstybės galva jis jau ir taip turi daug galios. Bet dabar užsitikrinęs stiprų užnugarį Nacionalinėje Asamblėjoje jis nesutiks ir parlamentinių kliūčių savo didiesiems projektams realizuoti – tai darbo rinkos padarymas lankstesne, seniai pribrendusi pensijų sistemos reforma ir tolesnė Europos Sąjungos plėtotė.

„Bijoti E. Macronui reikės nebent protestų gatvėse“, – įspėjo Osnabriuko laikraštis.

O Manheimo dienraštis pabrėžė, kad „E. Macrono lemiamą sėkmę kyla iš visų kitų partijų pralaimėjimo. Mažo rinkėjų aktyvumo akivaizdoje, jos nesugebėjo mobilizuoti balsuotojų ir dabar turi vėl atgauti jų pasitikėjimą“.

„Tačiau gyvybingos opozicijos labai reikia. Šalis per daug susiskaldžiusi, kad ją valdytų viena partija – Prancūzija staiga nebus apgyvendinta vien „makronistų“, – rašė regioninis dienraštis „Mannheimer Morgen“.

Mykolas Drunga, LRT

RUSIJA PERSPĖJA NORVEGIJĄ

Norvegijos santykiai su Rusija gali pablogėti, o įtampa NATO šiauriniame flange – išaugti dėl Norvegijos leidimo Jungtinėms Valstijoms dislokuoti jūrų pėstininkus savo teritorijoje, Rusijos ambasada Norvegijoje birželio 23 d. pranešė naujienų agentūrai „Reuters“.

Birželio 21 d. Norvegijos vyriausybė paskelbė, kad apie 330 JAV jūrų pėstininkų bus dislokuota šalyje iki 2018 metų pabaigos. Tai dvigubai ilgesnis laikotarpis nei planuota anksčiau, kai JAV kariai turėjo būti atsiųsti vienerių metų bandomajam laikotarpiui. JAV kariai treniruotis kovai žiemos sąlygomis, slidinėti bei dalyvauti bendrose pratybose buvo atsiųsti 2016 m. sausį. Tai buvo pirmieji užsienio kariai dislokuoti Norvegijoje po Antrojo pasaulinio karo pabaigos.

ELTA

Kęstutis Šilkūnas

KARDINOLAS ANGELO AMATO: NAUJAS KANKINYS MUS KVIEČIA SEKTI JO PAVYZDŽIU

Įnešamas Palaimintojo arkivyskupo Teofilio Matulionio sarkofagas. Skelbimo palaimintuoju – beatifikacijos – ceremonija įvyko 2017 m. birželio 25 d. Vilniaus Katedros aikštėje.

Domanto Markevičiaus nuotr.

Sekmadienį birželio 25 d. Vilniuje palaimintuoju paskelbtas Kaišiadorių arkivyskupas Teofilius Matulionis. Gimęs 1873 m., 1892 m. įstojo į Sankt Peterburgo seminariją, 1900 m. kovo 7 d. įšventintas į kunigus. 1943 m. tapo Kaišiadorių vyskupu, o 1962 m. arkivyskupu. Po kelių mėnesių, būdamas 89 metų amžiaus, 1962 m. rugpjūčio 20 d. mirė Šeduvoje. Jo mirtis laikoma kaip kankinystė kalėjime *Martirium propter aerumnas carceris*. Pasak kardinolo Angelo Amato, Šventųjų skelbimo kongregacijos prefekto, ši formuluotė reiškia, kad mirtis sukelta kalėjime patirtų kančių. Ilgi ir skausmingi kentėjimai kalėjimuose, koncentracijos stovyklose, namų

arešto sąlygomis žymėjo visą palaimintojo gyvenimą ir po truputį išsunkė tvirtas ganytojo jėgas. Tačiau kankinimai nepalaužė jo gėrio troškimo. Šiuo tamsiu metu tiesioms sąžinėms, nacistų ir komunistų priešiškus neturėjo jokio racionalaus paaiškinimo ir buvo tik neapykantos Jėzaus Evangelijai ir Bažnyčiai vaisius.

Šiandien daug kalbama apie kankinius ir kankinystę, kartais nevisai tinkamai vartojančią krikščioniškos kilmės terminą. Kas yra krikščioniška kankinystė? Krikščionių tradicijoje kankinystė tai tobula Jėzaus, nekaltai mirusio ant kryžiaus, sekimas. Kristus dalyvauja kankinystėje ypatingu būdu suteikdamas kankiniui

jėgų ir drąsos. Kankiniai žino Jėzaus mokiniams ištartus žodžius: „Nebijokite tų, kurie žudo kūną, bet negali užmušti sielos. Kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, ir aš jį išpažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje“ (Mt 10, 28.32), sako kardinolas Amato, pridurdamas, kad palaimintajam kankinystė tęsėsi metai iš metų, tiek nacių tiek komunistų diktatūrų metu, kurios siekė sunaikinti Bažnyčią. Buvo mažinamos ir uždarnos seminarijos, bandyta įsteigti nacionalinę bažnyčią, uždaryti vienuolynai, uždrausti bet kokie ryšiai su Roma, užgniaužta katalikiška spauda. Bažnyčia priversta nutilti. Būtent – tylos Bažnyčia.

Kas suteikė kankiniui

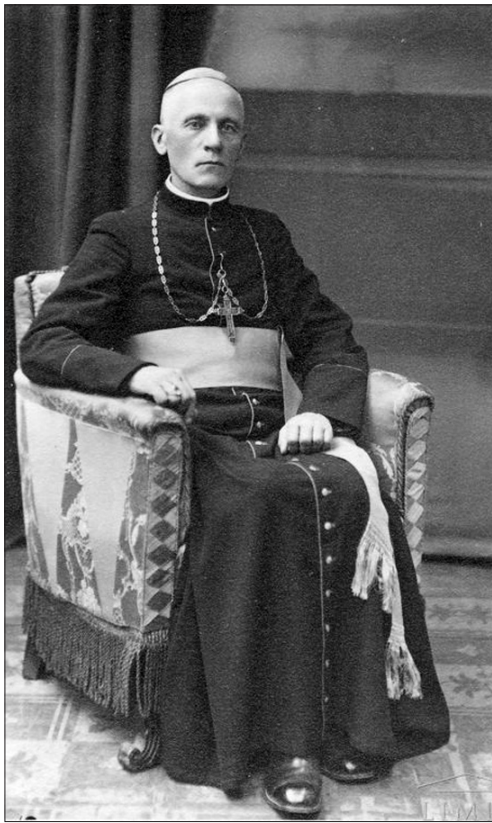
jėgų pakelti ilgo, neteisingo, nežmoniško įkalinimo žeminimus, nepatogumus? Šventųjų skelbimo kongregacijos prefektas sako, jog būtent Kristus malonė Teofilui Matulioniui suteikė jėgų ir drąsos atsilaikyti tikėjime. Jo ištikimybę Evangelijai liudijo daugelis, kurie matė jame „tikrą Dievo žmogų“ ir „šventąją“. Koncentracijos stovyklose jis elgėsi pamaldžiai ir ramiai, visiškai atsidavęs Dieviškajai Apvaizdai. Persekiojimai matė jo didvyriškumą. Pavyzdžiui, kai rusų kalėjimo komendantas išgirdo apie jo mirtį, pasakė: „Jis buvo tikras žmogus!“. O represinės sovietinės valdžios atstovas sunerimęs pareiškė, kad „negalime atmesti galimybės, kad ateityje Vatikanas gali

paskelbti jį „šventu“ ir tokiu būdu jo kapas taptų piligrimų lankoma vieta“. Ši prognozė pilnai išsipildė.

Kaip nutinka, kad žmogus, kuris didžiąją gyvenimo dalį praleido kalėjime, koncentracijos stovyklose, kuris iki gyvenimo pabaigos dėvėjo kalinio drabužius, niekad nejautė pagiežos priešų atžvilgiu? Atsakymas slypi jo krikščioniškame būde, kuris sutaurino jo sielą. Kaip Jėzus, kankinys Matulionis sugebėjo įžvelgti Dievo ir jo Apvaizdos gerumą net ir tuose žmonėse, kuriuose kiti matydavo tik blogį. Jis siekė pagerbti dievišką žymę kiekviename asmenyje, net ir nedoriausiame. Jis buvo gailėstingas kiekvienam žmogui, trapiam bet brangiam, nes kiekvienas sukurtas pagal Dievo atvaizdą.

Pasak kardinolo Amato, Bažnyčioje ir šiandien yra kankinių. Jie ir šiandien mus kasdien moko Prisikėlimo. Pernai balandį, nekaltų egiptiečių krikščionių egzekucijos akistatoje, žvelgdama į Prisikėlusį Kristų, Bažnyčia garsiai pranešė atleidžianti žudikams ir meldžianti jų atsivertimo. Krikščioniui neapykanta turėtų būti tolygi kankinių kraujo išdavystei. Kankinys T. Matulionis moko mus kaip reikia gyventi, melstis, kentėti ir dirbti didesnei Dievo garbei ir sielų išganymui. Jo sieloje nebuvo pasidalijimo sienų. Jo širdyje gyveno meilė, neturinti ribų, užkrečiama ramybė, gailėstingas gerumas. Naujas kankinys mus kviečia sekti jo pavyzdžiu. **Vatikano radijas**

T. MATULIONIO BEATIFIKACIJOS IŠKILMĖS MINIMOS IR SANKT PETERBURGE, RUSIJOJE

Arkivyskupas Teofilus Matulionis. *limis.lt*

Palaimintuoju š.m. birželio 25 d. paskelbtas arkivyskupas Teofilus Matulionis pirmuosius žingsnius į kuni-

1910-ųjų iki 1914-ųjų dirbo vikaru bazilikoje ir tuo pačiu metu buvo įpareigotas rinkti lėšas naujai statomai bažnyčiai

darbininkų rajone.

Norėdamas labiau pritraukti aukotojus T. Matulionis išleido atvirukus su bažnyčios vaizdu, pagalbos kreipėsi ir į Lietuvos diplomata Jurgį Baltrušaitį. Darbininkų rajone pradėta statyti neogotikinė Švenčiausiosios Jėzaus širdies bažnyčia taip ir liko nebaigta, nes T. Matulionis buvo suimtas.

„1920 m. bažnyčią uždarė, tėvą T. Matulionį ištremė į Solovkus. Prasidėjo sovietinė bažnyčios istorija. Ji buvo paversta bendrabučiu, vėliau – statybos trestu“, – pasakojo Švč. Jėzaus širdies bažnyčios parapijos administratorius, pranciškonas vienuolis Bernardas Turmannas.

Po amnestijos 1925-aisiais T. Matulionis grįžo į šią parapiją ir liko Rusijoje. Uždarius bažnyčias, mišias laikė privačiuose namuose

1929 m. čia veikė Švenčiausiosios Marijos širdies koplyčia,

tuometis vyskupas Antonijus Maleckis čia slapta įšventino T. Matulionį į vyskupus, baimindamasis, kad netrukus bus suimtas. Kaip paaiškėjo, pirma jo buvo suimtas pats T. Matulionis.

1929 m. T. Matulionis vėl įkalinamas, po kiek laiko dešimčiai metų išsiunčiamas į lagerį Solovkų saloje, vėliau už slaptas mišias ištremiamas į dar griežtesnio režimo lagerį.

Lietuvos konsulas Sankt Peterburge norėjo Solovkuose pastatyti paminklinį akmenį T. Matulioniui, tačiau nesusilaukė leidimo. Todėl nusprendė jo atminimą įamžinti Švenčiausiosios Jėzaus širdies bažnyčioje, kurioje klebonavo T. Matulionis. Dabar jį mena tik rūsyje esančioje koplytėlėje saugoma nuotrauka.

„Užsakyta atminimo lenta, kad T. Matulionis statė bažnyčią ir buvo šios bažnyčios klebonas. Jau sutarta, kad lenta bus pritvirtinta šioje bažnyčioje, kol kas laikinoje vietoje, bet, kai bus baigta statyba, prie įėjimo į bažnyčią lenta suras tikrąją vietą“, – sakė Lietuvos genera-

linis konsulas Sankt Peterburge Dainius Numgaudis.

Sankt Peterburgo religijos istorijos muziejuje saugoma vienintelė tokia T. Matulionio nuotrauka, jos kopiją žadama perduoti Birštono muziejui.

„Fotografija daryta 1909 m., vaikų prieglaudos atidarymo metu. Ją įkūrė Antonijus Maleckis vargingų šeimų berniukams“, – pasakojo Sankt Peterburgo religijos istorijos muziejaus Ryšių su religinėmis organizacijomis skyriaus vedėja dr. Margarita Ivanišina.

T. Matulionio beatifikacijos iškilmės buvo minimos ir Sankt Peterburge – vyko šv. Mišios, kurias lietuvių ir rusų kalbomis laikė kun. Rimantas Gudelis bei kun. Vadimas Šajkevičius. Koncertavo N. Rimskio-Korsakovo konservatorijos choras (vad. N. Romanovas), A. Paulavičiaus vardo jaunimo simfoninis orkestras (vad. prof. A. Vasiljevas) bei choras „Balticum“. Buvo renkamos aukos Švenčiausiajai Jėzaus širdies bažnyčiai remontuoti.

LRT, „Dirvos“ inf.

PARODA „VILKO VAIKAI”

Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro Genocido aukų muziejus parengė parodą „Vilko vaikai: duonos keliu iš Rytų Prūsijos į Lietuvą 1945–1948”. Joje atsispindi skaudus vadinamųjų „Vilko vaikų” – mažamečių Antrojo pasaulinio karo ir pokario aukų – likimas. Vilko vaikais dabar vadinami tuo metu trejų–šešiolikos metų buvę Rytų Prūsijos vaikai, kurie 1945–1948 m. kartu su vienu iš tėvų (dažniausiai su mama, nes tėvas buvo žuvęs fronte arba patekęs į nelaisvę), svetimu suaugusiu žmogumi ar patys vieni (likę visiškai našlaičiai) pasiekė Lietuvos miestus ir kaimus.

Parodą sudaro 22 pastatomi mobilūs stendai ir 10 mobilių monitorių. Rengiant parodą Centrui talkino Lietuvos Respublikos ambasada Vokietijos Federacinėje Respublikoje, Lietuvoje veikianti vokiečių bendrija „Edelweiss-Wolfskinder”, organizacija „Karo vaikai” (vok. „Kriegskinder”) Granzėje (vok. Gransee) (Vokietija). Dalinį finansavimą suteikė Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Tebevykstant Antrajam pasauliniam karui, 1943 m. lapkričio 28–gruodžio 1 d. Teherane (Iranas) vyko antihitlerinės koalicijos šalių – Sovietų Sąjungos (SSRS), Didžiosios Britanijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų – vadovų konferencija. Joje dalyvavo šių šalių vadai Josifas Stalinas, Vinstonas Čerčilis ir Franklinas Ruzveltas, šių šalių diplomatijos ir karinių štabų vadovai. Konferencijos metu J. Stalinas pasiūlė Rytų Prūsijos padalijimo principą: Klaipėda ir Karaliaučius atitenka SSRS, pietinė krašto dalis – Lenkijai. Iš esmės šis principas buvo įgyvendintas pasibaigus Antrajam pasauliniam karui. Tačiau tik oficialiuose dokumentuose šios teritorijos padalijimas atrodė kaip paprastas formalumas. Kelias to link buvo paženklinatas šimtų tūkstančių civilių gyventojų žūtimis.

1944 m. spalio 16 d. Raudonosios armijos 3-iojo Baltarusijos fronto kariuomenė įsiveržė į Rytų Prūsiją. Pergalingą žygį lydėjo šimtatūkstantiniais tiražais spausdinamas ir platinamas sovietų propagandininko rašytojo Iljos Erenburgo, kuris tuomet tarnavo 3-iojo Baltarusijos fronto kariuomenės štabe, raginimas: „Nėra nieko, kas vokiečius būtų be kaltės – nei tarp gyvųjų, nei tarp mirusiųjų. Raudonarmiečiai,

šventai vykdykite draugo Stalino nurodymą ir sumindžiokite fašistinį žvėrį jo urve. Sulaužykite germaniškųjų moterų rasių pasididžiavimą. Pasiimkite jas sau kaip savo teisėtą grobį. Žudykite, narsieji raudonarmiečiai!” Tai dar labiau kurstė žvėriškus sovietinių karių instinktus. Sovietinėje propagandoje Karaliaučius ir visa Rytų Prūsija buvo vaizduojama kaip vokiečių militarizmo tvirtovė, kurią sunaikinus bus atkeršyta priešui už jo padarytus nusikaltimus.

Šių vaikų patirtis išskirtinė. Jie matė, kaip į namus įsiveržę sovietų kariai prievartauja ir žudo jų seneles, motinas ir seseris, niokoja namus ir viską, kas šiems vaikams brangu. Regėjo sovietų tankų traukimas, pabėgėlių kolonas, gatvėse gulinius lavonus. Iš bado šie vaikai valgė šunis, kates, peles, žiurkes ir dvėselieną. Dėl maisto gabalėlio jie galėjo nueiti dešimtis kilometrų ir be gailesčio kovoti tarpusavyje. Badas ir baimė buvo jų vaikystės palydovai.

Į Lietuvą jie atkeliavo pėsti ar prekiniiais traukiniais. Nepaisydami metų laiko ir oro sąlygų, sėdėdavo atvirose vagonuose, glaudėsi ant buferių ar tambūruose. Geležinkelio milicija pagavusi vaikus sumušdavo, o krovinius traukinius lydeję kareiviai juos be gailesčio išmesdavo iš vagonų. Ne vienas išmestas vaikas žuvo ir liko gulėti pakelės griovyje. Beveik visuose prie geležinkelio linijos Karaliaučius (vok. Königsberg)–Kybartai–Kaunas–Vilnius esančiuose Vilkaviškio, Marijampolės, Kalvarijos rajonų kaimuose prisiglaudę vokiečių vaikai. Kita kryptis – Jurbarko, Tauragės, Klaipėdos, Kretingos, Kelmės, Šiaulių ir Biržų rajonų kaimai. Kartais vokiečių kilmės vaikų į Lietuvą parsiveždavo lietuvių ūkininkai, prekiaudavę buvusios Rytų Prūsijos

turguose. Jiems vaikus pasiūlydavo ar beveik prievarta įbrukdavo motinos ar giminaičiai. Kartais visai svetimos moterys našlaičius paimdavo elgetauti į Lietuvą, tikėdamosi, kad kas nors jų pasigailės.

Ne visi vaikai pasiliko Lietuvoje: vieni nuvažiavo į Latviją, kiti nusigavo net į Estiją, tretį atsidūrė Baltarusijoje ir Ukrainoje.

Išsekę, apiplyšę ir utėlėti jie eidavo nuo vienos sody-

savimi. Ne kartą, pasibaigus sezoniniams darbams, našlaičiai būdavo pavaromi šalin (dažniausiai artėjant žiemai).

Lietuvoje, kuri tuo metu jau buvo okupuota Sovietų Sąjungos, vyko organizuotas ginkluotasis pasipriešinimas. Jis truko nuo 1944 iki 1953 m. Į miškus pasitraukė ir į partizanų gretas įstojo daugiau kaip 50 tūkst. kovotojų už Lietuvos laisvę. Šios kovos rėmėjai ir jų artimieji buvo persekiojami, bauginami,

suimami, kalinami, išvežami į lagerius ar tremiami į atšiaurius Sovietų Sąjungos regionus. Represijos grėsė ir šeimoms, pri-glaudusioms vokiečių tautybės vaikus. Vietiniai sovietų aktyvistai ar stribai retkarčiais kaimuose pradėdavo ieškoti užsilikusių „fašistų išpe-rų”. Kaimuose, kur gyventojai vieni kitus pažinojo, buvo nelengva ilgą laiką slėpti svetimą vaiką nesukeliant įtarimo. Daug kas priklausė nuo kaimynų. Nuo pasitikėjimo iki išdavystės buvo tik vienas žingsnis. Nepaisant to, keliems šimtams vokiečių kilmės vaikų pavyko gauti prieglobstį.

Dažniausiai saugumo sumetimais lietuvių šeimos stengėsi, kad priglauti vaikai kuo greičiau išmokyti kalbėti lietuviškai. Netrukus netgi neilgai atskirai gyvenę broliai ir seserys galėjo susikalbėti tik lietuvių kalba. Mokėti lietuvių kalbą reikėjo ir norint eiti į mokyklą, tik globėjams šių vaikų išsimokslinimas ne labai rūpėjo. Turėjo pakakti pradinio išsilavinimo. Tik išimtiniais atvejais pavieniai vaikai siekė aukštojo mokslo ir įgijo specialybę.

Dalį vilko vaikų lietuviai perkrikštijo ir įsivaikino, suteikdami jiems savo šeimos pavardę ir parinkdami lietuvišką vardą. Vyresni vaikai paprastai stengėsi išvengti įvaikinimo, vis dar tikėdamiesi susirasti savo artimuosius ar giminaičius. Laikas

parodė, kad dėl vardo ir pavardės pakeitimo daugelis giminaičių bergždžiai stengėsi surasti įvaikintus vaikus per Raudonojo Kryžiaus ar kitas tarptautines organizacijas – nė vienas artimųjų ieškomas vilko vaikas taip ir nesusitiko su savo artimaisiais.

Kiek tokių vilko vaikų atsidūrė Lietuvoje? Keli tūkstančiai. Tačiau tikslios statistikos iki šiol nėra. Ir negali būti, nes šie klajojantys vaikai buvo neregistruojami.

Dauguma jų pasą gavo jau sulaukę pilnametystės ar dar vėliau.

Gavę Sovietų Sąjungos piliečio pasą išgalvotu vardu ir pavarde, šie jauni žmonės turėjo susikurti savo antrąją tapatybę ir perprasti lietuviškąjį identitetą. Jie nežinojo, ar kada nors galės sugrįžti prie savo vokiškų šaknų.

1990 m. Lietuvai atkūrus nepriklausomybę, šiems žmonėms atsirado galimybė pradėti domėtis savo šaknimis ir galbūt ieškoti artimųjų.

1991 m. Lietuvoje gyvenantys vokiečių kilmės vaikai susibūrė į bendriją „Edelweiss”. 1991 m. rugsėjo 14 d. Klaipėdoje įvyko pirmasis susirinkimas. 1991 m. bendrijoje buvo įregistruoti 58 vilko vaiko dalį patyrę Rytų Prūsijos vaikai. 1993 m. bendrija pavadinta „Edelweiss-Wolfskinder”. 1997 m. bendrija vienijo 219 narių, 2000 m. – 260, 2009 m. – 114, 2015 m. – 63.

1997 m. birželio 30 d. buvo priimtas Lietuvos Respublikos asmenų, nukentėjusių nuo 1939–1990 m. okupacijų, teisinio statuso įstatymas. Remiantis šiuo įstatymu, buvusiems nepilnamečiams vaikams, kurie per Antrąjį pasaulinį karą ar vėliau be tėvų pasitraukė iš Vokietijos Rytų Prūsijos krašto karo veiksmų zonos į Lietuvos teritoriją ir šiuo metu yra Lietuvos Respublikos piliečiai, pripažįstamas nuo okupacijų nukentėjusio asmens – buvusio beglobio vaiko – teisinis statusas.

Parodoje panaudota medžiaga iš Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro Genocido aukų, Šilutės Hugo Šojaus muziejų rinkinių, Lietuvos centrinio valstybės archyvo, Lietuvos ypatingojo archyvo, Vokietijos Federalinio archyvo (vok. Das Bundesarchiv), Rytprusių kraštiečių draugijos (vok. Landsmannschaft Ostpreußen e.V.), Rytų Prūsijos vaizdų archyvo (vok. Bildarchiv Ostpreußen) ir privačių vilko vaiko dalį patyrusių asmenų šeimų archyvų.

LGGRTC inf.

VILKO VAIKAI: duonos keliu iš Rytų Prūsijos į Lietuvą 1945–1948

bos prie kitos, prašydami duonos ir nakvynės. Ar pokario Lietuvoje jiems buvo saugu? Ne. Jie buvo lengvas grobis prievartautojams ir žudikams, nes už vokiečių vaikų dingimą, priverstinį elgetavimą ar netgi nužudymą niekas nesijautė atsakingas. Sąlyginai laimingi buvo tie, kuriems pasisekdavo prisiglausti pas vietos gyventojus.

Kaimuose atsirasdavo žmonių, kurie apsiimdavo globoti benamius našlaičius (išimtiniais atvejais – ir visus vienos šeimos vaikus), bet tokie vaikai tapdavo pigia darbo jėga valstiečių ūkiuose. Įdarbintų vaikų broliai ar seserys būdavo išsiunčiami pas priglaudusius asmenų gimines į kitus kaimus arba turėdavo patys pasirūpinti

LIETUVOS KRAŠTO APSAUGOS IR UŽSIENIO REIKALŲ MINISTRŲ DARBO SUSITIKIMAS SU NATO GENERALINIU SEKRETORIUMI

Iš kairės: NATO generalinis sekretorius Jensas Stoltenbergas, LR užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius ir LR krašto apsaugos ministras Raimundas Karoblis.

LR URM

Lietuvoje su darbo vizitu viešintis NATO generalinis sekretorius Jensas Stoltenbergas, birželio 19 d. vakarą susitikęs su krašto apsaugos ir užsienio reikalų ministrais, pagyrė Lietuvą už gynybos finansavimo didinimą ir pastangas stiprinti saugumą regione. NATO vadovas taip pat pabrėžė, jog Lietuva, didindama gynybos finansavimą, stiprina viso Aljanso pasiryžimą stiprinti kolektyvinę gynybą.

Tai pirmasis J. Stoltenbergo vizitas į Lietuvą nuo istorinio Varšuvos sprendimo dislokuoti NATO padalinius Baltijos šalyse ir Lenkijoje, ir žymi šio istorinio žingsnio įgyvendinimą. Lietuva pirmoji iš Baltijos valstybių, kurioje NATO batalionas jau yra visiškai sukomplektuotas. Pasak NATO generalinio sekretoriaus, būtinybė nuolat dislokuoti NATO karinius padalinius prie rytinių NATO sienų vos prieš trejus metus būtų atrodžiusi nereali, tačiau šiandien, Rusijos agresyvių veiksmų akivaizdoje, tai – svarbi ir būtina atgrasymo

priemonė, kuri demonstruoja NATO sąjungininkų solidarumą ir išsipareigojimus kolektyvinei gynybai. J. Stoltenbergas pabrėžė, jog reikia siekti visapusiškai užtikrinti Varšuvoje ir Briuselyje priimtų saugumo stiprinimo sprendimų įgyvendinimą.

„NATO priešakinių pajėgų batalionas Lietuvoje yra vienas svarbiausių Varšuvoje priimtų sprendimų Lietuvai, kuris ženkliai sustiprina saugumą ir stabilumą regione, – sakė krašto apsaugos ministras Raimundas Karoblis. – Tačiau Lietuva turi pati demonstruoti pasiryžimą gintis ir stiprinti savo karinius pajėgumus – tik taip galime užsitikrinti sąjungininkų paramą, o tai reiškia, jog privalome vykdyti savo, kaip NATO narės, gynybos finansavimo išsipareigojimus”.

Užsienio reikalų ministras L. Linkevičius sakė, jog atgrasymo ir gynybos stiprinimas Rytuose ir vieningas Aljanso atsakas į kitas, visu pirma, terorizmo keliamas grėsmes,

demonstruoja solidų NATO pasirengimą atremti šiandienos grėsmes saugumui.

Susitikimo metu ministrai R. Karoblis ir L. Linkevičius su NATO vadovu taip pat aptarė regiono saugumą ir gynybos klausimus, viso Aljanso pasirengimą kolektyvinei gynybai ir gebėjimą atsakyti į kitus šiandienos saugumo iššūkius.

Birželio 20 d. NATO generalinis sekretorius išvyko į Jonavos rajoną, kur dalyvavo tarptautinių pratybų „Geležinis vilkas 2017” svečių ir žiniasklaidos dienoje. Pratybas taip pat stebėjo Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė, krašto apsaugos ministras Raimundas Karoblis, Lenkijos gynybos ministras Antoni Macierewicz, Lietuvos kariuomenės vadas generolas leitenantas Jonas Vytautas Žukas, kitų NATO šalių ambasadoriai, kariuomenių vadai, Seimo nariai ir kt. svečiai. Jie stebėjo, kaip pratybų kariai vykdo vandens kliūties įveikimo operaciją.

LR URM

BAIGĖSI DIDŽIAUSIOS METŲ KARINĖS PRATYBOS LIETUVOJE „GELEŽINIS VILKAS 2017”

„Jūs įrodėte gebėjimą veikti tarptautinėje komandoje, vykdyti sudėtingas karines gynybines operacijas ir išlaikyti puikius sanykius su vietos gyventojais,” – tarptautinių pratybų „Geležinis vilkas 2017” uždarymo ceremonijoje Rukloje birželio 23 d. sakė Sausumos pajėgų vadas brigados generolas Valdemaras Rupšys.

Dvi savaites trukusių tarptautinių pratybų „Geležinis vilkas 2017” uždarymo ceremonijos penktadienį vyko Gaižiūnų (Jonavos r.) ir Generolo Silvestro Žukausko (Švenčionių raj.) poligonuo-

se, jose dalyvavo Lietuvos Vyriausybės, Krašto apsaugos ministerijos ir Lietuvos kariuomenės vadovybė, kiti svečiai.

Paskutinę pratybų dieną Gaižiūnų poligone ir apylinkėse vyko apie penkias valandas trukusi gynybos operacija, kurioje sutelkę galingus pabūklus užduotis vykdė Vokietijos, Nyderlandų ir Norvegijos kariai, artilerinę paramą užtikrina Generolo R. Giedraičio artilerijos bataliono kariai. Priešiškas pajėgas imitavo Lietuvos didžiojo kunigaikščio Algirdo mechanizuotojo pėstininkų ir Didžiosios ku-

nigaikštienės Birutės ulonų batalionų kariai.

Pratybos „Geležinis vilkas” truko dvi savaites – jų metų Gaižiūnų poligone treniravosi Rukloje dislokuotas NATO priešakinių pajėgų batalionas kartu su Mechanizuotosios pėstininkų brigados „Geležinis vilkas” artileristais ir iš Lenkijoje dislokuoto NATO priešakinių pajėgų bataliono kariais. Generolo Silvestro Žukausko poligone Pabradėje treniravosi JAV Minesotos nacionalinės gvardijos, Karaliaus Mindaugo husarų bataliono, Karo medicinos tarnybos ir kitų vienetų kariai. LR KAM

LIETUVA IR PASAULIS

Lietuvos užsienio reikalų ministerija birželio 22 dieną įteikė notą Baltarusijos ambasados Lietuvoje laikinajai reikalų patikėtinei Liudmilai Tatarinovič dėl 2017 m. birželio 21 dieną iš Baltarusijos įskridusio ir Lietuvos Respublikos valstybės sieną oro erdvėje pažeidusio civilinio orlaivio An-2.

LR užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius birželio 21 dieną pareiškė užuojautą dėl buvusio federalinio Vokietijos Federacinės Respublikos kanclerio Helmuto Kohlio mirties, šią netekties akimirką jo šeimai, artimiesiems ir visiems Vokietijos žmonėms palinkėdamas stiprybės.

Maždaug 1,3 mlrd. gyventojų turinti Indija ruošiasi atidaryti ambasadą Lietuvoje, pranešė Vilniuje viešėdamas Indijos užsienio reikalų ministras Mobasharas Akbaras.

Lietuvoje darbo vizito metu, Angolos užsienio reikalų ministras Georgesas Rebelo Pinto Chikoti ir Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius birželio 23 dieną Vilniuje pasirašė memorandumą dėl politinių konsultacijų. L. Linkevičius sakė, kad susitarimo dėl politinių konsultacijų pasirašymas galėtų tapti postūmiu dvišaliams ekonominiams susitarimams. Susitikime Lietuvos užsienio reikalų ministras trumpai pristatė saugumo situaciją Baltijos jūros regione bei Lietuvos išitraukimą taikos ir saugumo klausimais Afrikoje. Raginta greičiau išduoti sertifikatus lietuviškiems kiaušiniams ir kiaušinių produktams eksportui į Angolą. Ministrai taip pat aptarė prekybos suskystintomis dujomis galimybes ir dvišalius prioritetus šių metų lapkričio mėnesį vykšančiame Afrikos ir Europos Sąjungos viršūnių susitikime.

Lietuvos ir Angolos diplomatiniai santykiai užmezgėti 2002 metais. 2017 m. Lietuvos ambasadore Angolos Respublikai paskirta Sigutė Jakštonytė, reziduojanti Pietų Afrikos Respublikoje. Angolos užsienio reikalų ministras Lietuvoje lankosi pirmą kartą. Jo viešnagė yra platesnio vizito Vidurio ir Rytų Europoje dalis. Angola – gamtinių resursų turtinga Pietų Afrikos valstybė, sėkmingai vystanti žemės ūkį ir pramonę, antra naftos eksportuotoja Afrikoje, viena pagrindinių deimantų tiekėjų pasaulyje.

Birželio 23 d. rytą iš Indijos su raketa į orbitą išskriejo Vilniaus universiteto (VU) mokslininkų ir bendrovės „NanoAvionics” sukurtas palydovas „Lituanica SAT-2”. Lietuviai dalyvauja projekte „QB50”, jo tikslas yra paleisti į kosmosą visą grupę mažųjų palydovų. Jie tyrinės žemutinius termosferos sluoksnius. Projektui vadovauja Belgijoje įsikūręs von Karmano institutas, prie jo daugiau nei šešerius metus dirbo mokslininkai iš 23 šalių ir apie pusšimčio universitetų, pranešė VU. Idėja paleisti daugybę palydovų vietoje vieno didelio kilo todėl, kad termosferoje išretėjusi atmosfera labai stabdo palydovus. Jie leidžiami taip, kad tik trumpai praskrietų pro šį sluoksnį – tokiu atveju vienas palydovas labai trumpai gali rinkti duomenis, be to, jis ištiria erdvę tik viename taške. Projekto „QB50” metu planuojama paleisti 37 palydovus. Lietuviškas palydovas išsiskiria tuo, kad varomas cheminiu kuru. Šis kuras mažame palydove išbandomas pirmą kartą. Pirmieji lietuviški palydovai, sukurti Kauno technologijos universiteto („LitSat-1”) ir Vilniaus universiteto („LituanicaSat-1”) mokslininkų, į kosmosą buvo paleisti 2014 metų pradžioje.

Lietuvos ambasadorius Izraelyje Edminas Bagdonas dalyvavo renginyje skirtame istoriniam atradimui Lietuvoje - tunelio Paneriuose, naudoto kalinių pabėgti 1944 m. balandį. Tunelio atradimas buvo įamžintas PBS ir NOVA films produotuotame filme „Holocaust escape tunnel”, kurio premjera Izraelyje įvyko birželio 21 d., Beit Vilna Tel Avive.

Baltijos jūros valstybių tarybai (BJVT) svarbu nepamiršti savo esminio tikslo – skatinti tarpvyriausybinių politinių dialogą regione, – organizacijos 25-mečio proga Reikjavike vykstančiame BJVT neformaliame ministrų susitikime kalbėjo Lietuvos užsienio reikalų viceministras Neris Germanas. Birželio 20 dieną Reikjavike Danijos, Estijos, Islandijos, Latvijos, Lenkijos, Švedijos, Norvegijos, Vokietijos užsienio reikalų ministrai, Lietuvos ir Rusijos viceministrai, Suomijos ir Europos Sąjungos atstovai paminėjo 1992 metais įkurtos BJVT 25-metį. Susitikimą organizavo BJVT pirmininkaujantis Islandijos užsienio reikalų ministras Gudlauguras Thoras Thordarsonas (Guðlaugur Þór Þórðarson).

LR URM

LIETUVIŲ RADIO PROGRAMA girdima antradieniais 9:00-10:00 val. vak. iš WPAT stoties 930 AM banga.

Interneto svetainė: WWW.WPAT930AM.COM

Dėl pranešimų ir skelbimų kreiptis į dr. Giedrę Kumpikas, 82-32 Bell Blvd., Hollis Hills, NY 11427. Tel. (718) 776-1687. Fax: (718) 479-8923. E-mail: amberwings@mac.com

RENGINIUOSE, SKIRTUOSE PAGERBTI BALTIJOS ŠALIŲ GYVENTOJŲ TRĖMIMO AUKŲ ATMINIMĄ, DALYVIŲ VIS MAŽĖJA

Dvasininkai (iš kairės) kunigas dr. Paul Barbins, kunigė Sarma Eglite ir kunigas Joseph Bacevice.

Š. m. birželio 11 d., 2 val. po p., Šv. Kazimiero bažnyčioje įvyko ekumeninės pamaldos (Ecumenical Prayer Service), skirtos 1941 metų Baltijos šalių gyventojų trėmimams prisiminti ir juos deramai pagerbti. Pamaldoms vadovavo klebonas kunigas Joseph Bacevice, latvių baptistų kunigas dr. Paul Barbins, latvių liuteronų kunigė

Sarma Eglite ir estų atstovas Peter Orro. Apeigas surengė „Baltic American Committee of Greater Cleveland“, kurio pirmininkė yra Mylita Nasvytis. Muzikinę apeigų dalį atliko kanklininkė Virginija Juodišiūtė-Rubinski ir šv. Kazimiero parapijos choras, vadovaujamas muz. Romos Bandza. Prieš prasidedant pa-

Po ekumeninių pamaldų rengėjai ir vėliavininkai nusipaveikslavo prie bažnyčios įėjimo.

maldoms, į šventovę buvo įneštos septynios vėliavos su JAV vėliava priekyje. Pamaldose dalyvavo apie 60 žmonių.

Kiekvienas dvasininkas ir atstovas tarė žodį ar sukalbėjo maldą. Iš jų išsiskyrė kunigas dr. Paul Barbins. Jo kalba buvo arčiausiai šios dienos reikšmės.

Parapijos choras giesmėmis, labai tinkančioms minimai progai, gražiai pajvairino apeigas. Buvo sugiedoti JAV ir trijų Baltijos šalių himnai. Pamaldoms pasibaigus ir išnešus vėliavas, dalyviai vyko į Lietuvius namus oficialiajai minėjimo daliai ir pabendrauti.

Minėjimą pradėjo rengėjų komiteto pirmininkė Mylita Nasvytis, pasveikindama susirinkusius, o komiteto vicepirmininkė estė Erika Puussaar pristatė šio minėjimo kalbėtoją, Ohajaus ukrainiečių sąjungos (United Ukrainian Ohio) pirmininkę Martą Liscynesky. Šešiolikos minučių kalboje kalbėtoja

priminė, kad yra daug istorinių dokumentų, liudijančių 1939 metų agresiją, 1941 m. trėmimus bei žmogaus teisių pažeidimą ar atėmimą, kad šių dienų Putino rengiami kariniai „pratimai“, prisidengiant apsimetiniu siekiu „apsaugoti Rusijos piliečius“, tėra būdas vykdyti agresyvią politiką kaimynų atžvilgiu. Kalbėtojai buvo įteikta dovana.

Nepaisant gražaus oro, renginio dalyvių skaičius buvo mažas. Jaunimo nebuvo nei šešėlio, o iš naujai atvyku-

Marta Liscynesky kalbėjo apie praeities ir dabartinių dienų tragiškus įvykius.

Minejimo dalyviai turėjo progą apžiūrėti dokumentinę parodą.

sių tik vienas. Kur dingo tas jaunimas, kuriuo mes taip didžiuojamės, vadiname jį „mūsų ateitimi“? Atrodo, kad jo (jaunimo) tikslai yra visai kiti. Tai kodėl mes remiame jų užmojus? Kodėl minėjimas vyko Lietuvių namuose, kur buvo šilta ir nepatogu, o ne vėsiojoje parapijos svetainėje? Dėl rengėjų neapsižiūrėjimo salės mikrofonas neveikė. Gražiai išleistoje renginio programoje pasitaikė klaidų, kurios turėjo būti pastebėtos ir laiku ištaisytos. Giedamų

himnų tvarka buvo įrašyta sekančiai: English, Estonian, Latvian, Lithuanian. English?! „God, save the Queen“? Kur dingo „American“? „United Ukrainian Ohio“? Lietuvos himno vertimas netikslus, su nereikalingais „pagražinimais“. Dėmesio stoka?

Nepaisant aukščiau minėtų trūkumų, rengėjai verti padėkos už jų ištvermingumą išlaikyti baltiečių tragedijos atminimą.

Algirdas V. Matulionis
(autorius nuotraukos)

LENKIJA

Mokslo metų pabaiga

Š. m. birželio 23 d. Lenkijos mokyklose baigėsi mokslo metai. Ta proga LR konsulato Seinuose vadovas Vaclavas Stankevičius apsilankė Vidugirių bei Seinų „Žiburio“ lietuviškose mokyklose. Ministras patarėjas pedagogams ir mokiniams palinkėjo turiningai praleisti atostogas ir ateinančiais mokslo metais sėkmingai tęsti darbą lietuvių labui.

Baigiantis mokslo metams LR konsulatas Seinuose visoms lietuviškoms mokykloms bei „Lietuvių namams“ Seinuose padovanojo Seinų „Šaltinio“ spaustuvei atminti skirtus stendus. Spaustuė Seinuose veikė 1906-1915 m. ir buvo svarbus Lietuvai kultūros, švietimo ir spaudos centras. **LR URM**

AIRIJA

Dublino parke vyko Baltijos šalių festivalis

Lietuvos Respublikos ambasada Airijoje, kartu su Estijos ir Latvijos ambasadomis, Dublino centre esančiame Merion parke gegužės 28 d. surengė Baltijos valstybių muzikos ir amatų festivalį „Baltic day“.

Dubliniečių pamėgtoje ir gausiai turistų lankomoje vietoje pasirodė jungtinis Lietuvos kultūros centrų vadovų choras, vadovaujamas Sauliaus Liausos, Airijoje gyvenantis atlikėjas Darius Mileris – Nojus su grupe, latvių liaudies šokių grupės „Taurentis“ ir „Nemiers“, muzikantai „Kreicbergi“, Estijai atstovavo „Iiris“ ir „Hiired tuules“ šokėjai, taip pat liaudies muziką su šiuolaikine de-

Jungtinis Lietuvos kultūros centrų vadovų choras, vadovaujamas Sauliaus Liausos.

LR URM

rinantys „Torupilli Jussi Trio“.

Visą dieną trukusiame ir kelis tūkstančius lankytojų

sutraukusiame renginyje trijų šalių ambasados pasakojo apie artėjantį valstybingumo šim-

tmetį, supažindino su turizmo Baltijos šalyse galimybėmis.

LR URM

ATSTUMTŲJŲ PASTOGĖ MININT 1941 METŲ GEDULINGĄJĮ IR VILTINGĄJĮ BIRŽELĮ

Dažnai suvokiamos tikros vertybės tik jų netekus. Skaudžiausiai išgyvenama netekus Motinos ir Tėvynės, nes jos paženklintos nesunaikinama meile.

Lietuvis, gyvenęs savo Tėvynėje ir laisvėje, tarsi neįautė tų vertybių, bet kai per tremtis jų neteko, ji užvaldė ligą, tėvynės ilgesio arba nostalgija vadinama. Ta liga labiausiai sirgo tie, kuriuos į Sibirą išgabeno, sirgo ir tie, kurie atsidūrė užsieniuose, nes ir vieni, ir kiti neteko Tėvynės. Rašytojas, diplomatas Petras Babickas, nuo okupacijos pasitraukęs į užsienį, rašė:

*O kai dingsta viltis paskutinė,
Kai visur tik klasta ir kančia, –
Aš, prispaudęs rankas prie krūtinės,*

Vėl prisiekiu: Tėvyne, tu – čia!

O kiek eilių sukurta, knygų parašyta tų bedalių, kuriems atėjūnai pareiškė, kad į tolimus šaltus kraštus gabena negrįžtamai!

Skandzią nostalgiją bylojo poetas tremtinys Kazys Inčiūra:

*Toli paliko tėviškės ugnelė
Ir kūdikio sapnai, ir artimi
veidai,
Ir šimtas saulų, švietusių
kadais,
kur laimės pėdsakus, širdie,
radai.*

*Čionai klampojam alkani,
sušalę, –*

*kada sugrįžti leisi, Visagali,
kur plazda židinio rami*

*ugnelė,
kur kūdikystės nuostabi
šviesa
nušvinta kertės ir butis
visa!?*

*O nepalik po svetimuoju
dangumi:*

*sušaldys širdį vėjai
siausdami –
paimk ją gyvą, kol vienodai
plasta,*

*leisk man sugrįžt gimtojon
žemėn,
su protėviais ilsėtis – Amen!*

Deja, tūkstančiams politinių kalinių tremtinių „sušaldė širdis vėjai siausdami“, atgule jie sveti-moje žemėje, kur nei kapo kauburėlio, nei kryželio neliko.

Nemaža dalis tremtinių šeimų narių, pakliuvusių į tremiamųjų sąrašus, nuo tremties pabėgo, tačiau, gavę „liaudies priešo“ dėmę, turėjo slapstytis, maskuotis, negalėjo siekti mokslo arba patraukė tiesiog į miškus pas Tėvynės gynėjus.

Bėgant metams, kai pasaulis sužinojo apie blogio imperijoje įkalintus niekuo savo valstybei neprasikaltusius žmones, kai prasidėjo politinių kalinių streikai ir sukilimai, kai imperijos jėgos išseko net represijas vykdyti, turėjo grandines nuimti, bedalius į Tėvynę grąžinti. Tačiau ir Tėvynėje tremtinių ir buvusių kalinių, Lietuvoje esant tai

Už Laisvę ir Tėvynę.

partizanai.org

pačiai imperinei santvarkai, ne tik niekas nelaukė, bet ir savo tėviškėse, gimtuose namuose daugeliui nebuvo leista apsigyventi, darbą gauti. Taip ir blaškėsi benamiai po susovietintą Karaliaučiaus kraštą, Baltarusiją, Latviją, kiti net grįžo į buvusias tremties vietas.

Gera žinoti, kad, atgavus nepriklausomybę, dalis žinomose vietose palaidotųjų palai-kų buvo parvežti į Tėvynę, kad dabar kasmet organizuojamos jaunimo ekspedicijos laidojimų vietoms surasti, kapams tvarkyti, paminklams jiems Sibire ar Tėvynėje statydinti. Jokiomis pajėgomis, žinoma, neįmanoma Sibiro platybėse surasti ir sutvarkyti, juolab prižiūrėti visų tų tūkstančių

kapus. Tačiau nežino tremtinių kaulėliai, kad jie nėra pamiršti, kad kiekvienas tremtinio kapas yra dalelė Lietuvos, tesuvokia tai ir jaunoji karta.

Jau nepriklausomybės atgavimo priešaušryje, sugrįžę iš tremties, tapę svetimais tarsi tarp savų, nes atsinešė tremtinio ar politkalinio „dėmę“, vagonų sesės ir broliai, išlikę partizanai glaudėsi vie-ni prie kitų, siekė susiburti, rasti bendrą kalbą. „Tiesai“, „Komjaunimo tiesai“ ir kitiems sovietinės spaudos leidiniams buvę politkaliniai ar tremtiniai buvo svetimi, tarsi raupsuoti, jų prisiminimai, reikalai ir išgyvenimai buvo nereikalingi. Štai čia ir įvyko stebuklas.

1988 m. spalio 27 d. Kaune pasirodė jau veikiančio „Tremtinio“ klubo tarybos leidinys „Tremtinys“. Laikraštis tapo tikra atstumtųjų pastogė, kurioje glaudėsi savi prie savų, kurioje vietą ir paguodą rado tie, kuriems Tėvynė buvo virtusi pamote. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, laikraštis tapo ne tik nutildytųjų pastogė, bet ir tribūna, veiklos židiniu nualintos Tėvynės labui.

Palaimink, Viešpatie, „Tremtinio“ kūrėjus, bendradarbius, platintojus ir skaitytojus, te plazda Tavo pastogėje židinio ugnelė, tešildo ji tuos, kuriems širdžių šilumos trūksta, teapšviečia tuos, kurių akis tebedengia raudonas rūkas.

Algimantas Zolubas

YPATINGA ŠVENTĖ

Š. m. birželio 16 d., šv. Kazimiero šventovėje, monsinjoras Fred Nawarskas, padedant šv. Kazimiero parapijos klebonui kunigui Joseph Bacevice, aukėjo 50 metų savo kunigystės sukaktuvinės Mišias. Jose dalyvavo per keturiasdešimt jo giminaičių

bei draugų. Kai kurie atvyko iš tolimesnių valstijų. Kadangi monsinjoras užaugo Klivlande ir dauguma jo giminų gyvena čia, Klivlandas buvo tinkama vieta šiai sukakčiai paminėti. Muzikinę Mišių dalį atliko parapijos vargonininkė muz. Roma

Monsinjoro giminaitė iš Lietuvos, prieš apjuosdama sukaktuvinę juosta, supažindino svečius su jos reikšme. **A. V. Matulionio nuotr.**

Bandza. Šiuo metu monsinjoras Fred Nawarskas yra Šventosios Šeimos Bažnyčios (Holy Family Church) Abilene, Teksasas, klebonas. Būtina paminėti, kad po įšventinimo į kunigystę pirmas Mišias 1967 metais jis aukėjo būtent mūsų parapijos šventovėje, kuri tada buvo žinoma kaip Dievo Motinos Nuolatinės Pagalbos parapija, o jos klebonu buvo mylimas kun. Joseph E. Angelaitis.

Per Mišias monsinjoras pasidalino prisiminimais su dalyviais, kartais sukeldamas juoką. Jis taip pat padėkojo Dievui, kad Dievas padarė jį savo planų dalimi. Kunigas klebonas Joseph Bacevice padėkojo monsinjorui už jo pasirinkimą šv. Kazimiero šventovėje atšvęsti šią ypatingą sukaktį, prisipažindamas, kad jis tuo buvo labai nudžiugintas.

Mišioms pasibaigus, maldininkai rinkosi į „Gintaro“ restoraną, kur jų laukė tikra puota. Tik įėjus aiškėjo, kad restoraną puošti buvo įdėta nepaprastai daug pastangų: stalai ir kėdės buvo elegantiškai apdengti, kiekviena vieta turėjo valgiaraštį. Į restoraną

Monsinjoras Fred Nawarskas dalijosi praeities prisiminimais. **A. V. Matulionio nuotr.**

monsinjoras Nawarskas įžengė lydimas klebono kunigo Joseph Bacevice, po kurio trumpos maldos svečiai rinkosi skanų maistą, tiekiamą restorano patarnautojų. Vynui besilieįant, prasidėjo nuoširdus susirinkusiųjų bendravimas, naujų draugysčių sudarymas ir senų atnauji-

nimas, vis besigardžiuojant skanumynais, tarp kurių buvo ir napoleonas, ir šakotis. Monsinjoro giminaitė, atvykusi į JAV 1998 m., apjuosė monsinjorą sukaktuvine juosta, anglų kalba supažindindama puotaujančius su jos reikšme.

Algirdas V. Matulionis

KULTŪROS KRONIKA

„Anykščių šilelį” į ispanų kalbą išvertė filologė ir vertėja, dirbanti Vilniaus universitete, Carmen Caro Dugo, kiek anksčiau prakalbinusi ispaniškai ir Kristijoną Donelaitį – išvertusi jo „Metus”. Lietuvos rekordų knygoje įrašytas A. Baranausko „Anykščių šilelis” iki šiol buvo skaitomas ar giedamas 19 užsienio kalbų. Dabar vertimų sąrašas dar ūgtelėjo – jį papildė poema „La floresta de Anykščiai”, Lietuvos gamtą ir istoriją apdainuojanti ispaniškai.

Lietuvos vaikai sėkmingai pasirodė 2016 m. Japonijoje vykusiame 24-ame pasaulio vaikų piešinių konkurse, kuriame dalyvavo apie 20 000 vaikų nuo 6 iki 15 metų iš 85 valstybių. Konkurso tema – gamta, žemdirbystė, žmonės, šeima. Net septyni Lietuvos vaikai tapo konkurso laureatais. Aukščiausiąjį – auksinį prizą laimėjo Liepa Dumbauskaitė, sidabrinius prizus pelnė Ivona Gilevska ir Evelina Janovič, bronzinius apdovanojimus – Milda Sukarevičiūtė, Gustė Žilevičiūtė ir Deimantas Nikartas. Urtės Jonkutės piešinys apdovanotas specialiu prizu („Honorable mention”). Konkursą remia Japonijos užsienio reikalų ministerija, Japonijos švietimo, kultūros, sporto, mokslo ir technologijų ministerija, Japonijos žemės ūkio, miškininkystės ir žuvininkystės ministerija, nacionalinis Japonijos transliuotojas (NHK televizija), Japonijos menų mokytojų federacija, tarptautinė Japonijos bendradarbiavimo agentūra (JICA) ir tarptautinės bei nacionalinės žemdirbių organizacijos.

Birželio 17 d. Tokijuje Sofijos universitete Japonijos slavistų asociacija ir Sofijos Europos institutas surengė tarptautinį simpoziumą „Baltų kalbos ir jų kaimynai”, kuriame Japonijos, JAV ir Lietuvos mokslininkai nagrinėjo daugiakalbiškumo ir daugiakultūriškumo istoriją bei dabartinę situaciją Lietuvoje ir Latvijoje. Simpoziumo viešnia - Vytauto Didžiojo universiteto prof. Dr. Ineta Dabašinskienė savo pranešime analizavo Baltijos šalių gyventojų požiūrį į užsienio kalbas. Tokijo užsienio kalbų instituto dėstytoja Eiko Sakurai skaitė pranešimą „Daugiakalbiškumas Lietuvoje: Lyginamoji analizė su Latvija”. Simpoziumo dalyvius pasveikinęs Lietuvos ambasadorius Japonijoje Egidijus Meilūnas papasakojo apie daugiau kaip 100 metų istoriją apimančius Lietuvos ir Japonijos ryšius, iškilus Lietuvos ir Japonijos politikos, diplomatijos, mokslo ir kultūros veikėjus, padėjusius užmegzti ir stiprinti dvišalius ryšius. Lietuvos ambasadorius taip pat padėkojo vienai iš šio simpoziumo iniciatorių - dėstytojai ir vertėjai Eiko Sakurai, kuri parengė ir išleido vieną pirmųjų lietuvių kalbos vadovėlių Japonijoje bei dėsto lietuvių kalbą Tokijo užsienio kalbų universiteto ir Osakos universiteto studentams, rengia vasaros kursus norintiems mokytis lietuvių kalbos, o šiuo metu rengia lietuvių literatūros klasiko Balio Sruogos romano „Dievų miškas” vertimą į japonų kalbą.

Šią vasarą po Kiniją gastroles toliau tęsė lietuviški šokio spektakliai vaikams. Birželio 2-3 dienomis Guangdžou Guangdongo šokio festivalyje klaipėdiečiai „Padi Dapi Fish” pristatė choreografės Agnijos Šeiko šokio spektaklį „Baltoji lopšinė”. Pekino Inside-Out teatre gegužės 20-21 dienomis „Spalvotus žaidimus” kūdikiams ir vaikams šoko „Danseamos”.

Birželio 23 d. „Festpiele Mecklenburg-Vorpommern” festivalyje pasirodė akordeonininkas Martynas Levickis ir styginių ansamblis „Mikroorkestra”. Koncerte skambėjo A. Vivaldi „Keturi metų laikai”, P. Čaikovskio „Rudens daina” iš „Metų laikų” bei A. Piacolos „Keturi metų laikai”. Koncertas vyko po atviru dangumi žemutinės Saksonijos Bleckede mieste. **LR URM, LR KM**

JAUNŲJŲ MUZIKANTŲ KONKURSE ROMOJE LAURUS SKYNĖ MOKSLEIVĖS IŠ LIETUVOS

Tarptautinio muzikos konkurso „Premio Accademia Giovani 2017”, kuris vyko Romoje gegužės 30-tą - birželio 4-tą dienomis, scenoje sėkmingai pasirodė jaunosios muzikantės iš Klaipėdos Juozo Karoso muzikos mokyklos. A kategorijoje, kurioje rungėsi vaikai nuo 9 iki 11 metų iš viso pasaulio, pirmąją vietą pelnė – Šoriūtė Emilija Joana ir Stanišauskytė Emilija abi surinkusios beveik maksimalų tarptautinės vertinimo komisijos įvertinimą – 96 balus. Mokinės buvo apdovanotos Lietuvos ambasados

Italijoje lentele „Už muzikinę perspektyvą”, kaip geriausiai pasirodžiusios konkurso dalyvės iš Lietuvos. Trečiąją vietą A kategorijoje pelnė Urtė Rutavičiūtė surinkusi 86 balus, o C kategorijoje, kurioje rungiasi muzikantai nuo 15 iki 18 metų, antrąją vietą užėmė Vaiva Bitinaitė iš komisijos gavusi 93 balus.

Konkurso dalyvės rengusi mokytoja ekspertė Vaiva Purlytė gavo padėkos raštą už daugiausiai mokinių pelniusių prizines vietas parengimą, kaip padėka už tokią rezultatyvią pedagoginę veiklą. Lietuvos

BENDRAS ITALIJOS IR LIETUVOS KŪRĖJŲ DARBAS PAGRINDINĖJE ROMOS TEATRO SCENOJE

Organizatorių nuotr.

Pagrindinio Romos teatro Argentina padalinyje, teatro India, Birželio 22-23 dienomis buvo galima išvysti festivalio Fabbrica Europa ir Kauno šokio teatro „Aura” bendrą projektą „Twister”.

Twister, tarsi choreografinė freska kurioje sujungiami įvairūs šokėjų judesiai atspindintys kiekvieno iš jų individualius prisiminimus, pasaulėžiūrą bei socialines patirtis. Šio spektaklio metu teatro scena virto erdve, kurioje atlikėjas galėjo savimi dalintis su publika. Tarptautinė šokėjų trupė iš Lietuvos, Italijos, Kinijos, Rusijos ir Ispanijos judesiais spektaklio metu atskleidė save ir savo potyrius. Originali choreografija siekė naujų būdų panaudoti judesį kaip tapatybės išraišką, leisti artistui papasakoti savo istoriją scenoje nenaudojant žodžių.

Spektaklį sukūrė italų choreografas Salvo Lombardas, bendradarbiaudamas su Kauno šokio teatru „Aura” (Lietuva). Šiuolaikinių scenos menų festivalio „Fabbrica Europa” steigėja ir meno vadovė Maurizia

Settembri „Aurai” pasiūlė bendradarbiauti su minėtu italų kūrėju savo vizito festivalyje „Sirenos”, 2016 m. rudenį metu. Choreografas kartu su šokėjomis Lucia Cammalleri ir Daria Greco 2017 m. sausio mėnesį tris savaites dirbo Lietuvoje. Per šį laiką buvo sukurtas spektaklio eskizas, surengta atvira repeticija ir kūrybinės grupės susitikimas su šiuolaikinio šokio publika, pasidalinta mintimis apie kūrybinį procesą ir spektaklio užmąymą. Antrajame projekto etape Kauno šokio teatro „Aura” šokėjai vyko tęsti kūrybinio proceso į Italiją. Projekto prodiuserė Giedrė Bagdžiūnaitė.

Projekto rėmėjai: Anghiari Dance Hub, Kilowatt Festival, Le Murate, Lietuvos Kultūros Institutas ir Lietuvos Respublikos Garbės Konsulas Florencijoje.

Daugiau apie režisierį. Choreografas Salvo Lombardo kūrybos procese apjungė kasdienės kiekvieno šokėjo patirtis. Buvo daug dirbama su atmintimi ir tam tikrų gestų

kartojimu. „Kartais kūrybinės kibirkštys gimsta iš paprasčiausių judesių. Kartojimas leidžia atrasti įdomių kūnų dialogų. Judesių kombinacijos, gimusios kūrybiniame procese, leidžia susikurti taisyklių sistemą, pagal kurią bus žaidžiama scenoje. Kūryba grupėje tuo ir įdomi, kad ji kartais nuveda visiškai netikėtomis trajektorijomis”, – sakė choreografas Salvo Lombardo.

S. Lombardo gimė 1986 m. Katanijoje, šiuo metu gyvena Romoje. Šokėjas ir choreografas nuolat gilina į teatro ir šokio žanrus. 2008 m. jis baigė dramos mokyklą „Teatro Stabile di Catania”, taip pat moderniosios filologijos studijas. Jis mokėsi ir dirbo su Italijoje ir tarptautiniame kontekste žinomais menininkais, tarp jų ir su garsiojo Romeo Castellucci seserimi Claudia Castellucci. 2012 m. jis tapo trupės „Clinica Mammuto” bendrasteigėju, kurio spektakliai, pasirodymai miesto erdvėse buvo pristatyti festivaliuose ir Italijos teatruose.

LR URM

Respublikos ambasadorė Italijos respublikoje Jolanta Balčiūnienė sveikindama konkurso dalyvius, teigė, kad „Muzika yra universali kalba. Negaliu atsidžiaugti tuo, kaip gražiai ji skamba, kaip džiugiai ir entuziastingai esate sutinkami Italijos scenose. Negaliu atsigėrėti jūsų nuoširdžiu ir sunkiu darbu ir talentu, kad toji muzika skambėtų ir jaudintų mūsų širdis. Sveikinu visus konkurso dalyvius, ir tuos, kuriems sekėsi gerai, ir tuos, kuriems pasisekė mažiau. Svarbiausia, kad jūs esate scenoje. Jūs turite laisvę mokytis, laisvę keliauti, naudokitės ir džiaukitės ja.”

Konkursą rengiančios organizacijos *L'Accademia*

Musical e Romana tikslas yra skatinti muzikinius kultūrinius mainus, įvertinti moksleivius studijuojančius muzikos menus bei drąsinti juos ir toliau lavinti savo įgūdžius. Septintasis tarptautinis konkursas „Premio Accademia Giovani 2017” įvyko Romoje Auditorium del Seraphicum salėje.

Lietuvos Respublikos ambasada Italijos respublikoje sveikina visus konkurso lau-

Konkursui pasibaigus.

LR URM

reatus ir dėkoja VŠĮ „Musica Vitale” meno vadovei Nijolei Dorotėjai Beniušytei už bendradarbiavimą.

LR URM

ATIDENGTA ATMINIMO LENTA VASARIO 16-OSIOS AKTO SIGNATARUI VLADUI MIRONUI

Prie atidengtos Atminimo lentos Lietuvos Ministrui Pirmininkui (XVIII ir XIX Vyriausybėse), kun. Vladui Mironui (1880-1953). Organizatorių nuotr.

2017 m. birželio 15 d. Kaune buvo atidengta atminimo lenta, skirta Vasario 16-osios akto signatarui, Lietuvos Ministrui

Pirmininkui (XVIII ir XIX Vyriausybėse), kun. Vladui Mironui (1880 – 1953). Ji pritvirtinta ant pastato Laisvės

al. Nr. 53, kur jis gyveno ir dirbo. Atminimo lentą pašventino Kauno Šv. Jurgio konvento gvardijonas br. kun. dr.

Paulius Saulius Bytautas OFM. Mintimis apie Vladą Mironą bei Okupacijos ir genocido dienos reikšmę dalinosi Kauno miesto garbės pilietė, Kauno m. savivaldybės narė dr. Jūratė Elena Norvaišienė, buv. Lietuvos sąjūdžio pirmininkas Rytas Kupčinskas, Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjungos Kauno skyriaus narys, istorikas Algirdas Markūnas bei sovietų okupacijos 1940 m. birželio 15 d. liudininkas, Kovo 11-osios gatvės bendrijos narys Povilas Andriuškevičius. Kauno pilietinio bendruomenės centro „Dainava“ ansamblis „Brydė“ atminimo lentos atidengimo proga padainavo keletą lietuvių liaudies dainų.

Atminimo lentos atidengimą inicijavo Lietuvos sąjūdžio Kauno taryba, kuri dėkoja už supratimą Kauno m. Pavadinimų sumanymo ir atminimo įamžinimo darbo grupės nariams bei Kauno m. savivaldybės administracijos Kultūros paveldo skyriui ir tikisi didesnio Lietuvos Vyriausybės, LR Seimo narių bei Lietuvos aukštųjų mokyklų akademinės bendruomenės dėmesio Lietuvos valstybingumo įamžinimui (Kaune) ir jo sklaidai.

Dr. Raimundas Kaminskas, Lietuvos laisvės kovotojų sąjungos (LLKS) valdybos pirmininko pavaduotojas, Lietuvos sąjūdžio Kauno tarybos pirmininkas

JAV ŽURNALISTIKOS LYGIS KRENTA

Pernai metų rinkimai jau praeityje, bet jų atgarsiai tebesitėsia. Vienas tų atgarsių yra Michaelo Goodwino paskaita, skaityta š. m. balandžio 20 d. Hillsdale kolegijos vadybos seminare, įvykusiame Atlantoje, Džordžijos valst. Nuo 2009 m. pranešėjas yra „The New York Post“ dienraščio vyriausias politinis skiltininkas. Anksčiau jis mokytojavo Kolumbijos universiteto Žurnalistikos mokykloje. Savo žurnalistinę karjerą jis pradėjo „New York Times“ dienraštyje ir ten dirbo 16 metų. To pranešimo santrauka buvo išspausdina „Imprimis“ periodiniame leidinyje (2017 m. Nr. 5/6), kuris kas mėnesį turi 3,600,000 skaitytojų. Pateikiama to pranešimo santraukos santrauka.

„Esu žurnalistas ilgą laiką. Užtektinai ilgą laiką, norint žinoti, kad taip anksčiau nėra buvę. Neseniai buvo laikai, kai žurnalistais buvo pasitikima ir jais gėrimasi. Į mus žiūrėjo kaip į sugebančius naujienas pristatyti bešališkai ir teisingai. Šiandien visa tai pasikeitė“. Tai įvardiniai jo pranešimo žodžiai. Dėl to jis kaltina 2016 m. rinkimus ir tendencingas kai kurios žiniasklaidos pastangas viską sąmoningai iškreipti.

Nėra naujiena, kad daug spaudos žmonių yra pakrypę į kairę pusę. Jis prisipažino, kad jis pats toks buvo, kai pradėjo dirbti „New York Times“. Toks nusiteikimas prasidėjo su socialine revoliucija, nuo 1960 metų vykusia du dešimtmečius. Tai buvo pilietinių teisių ir Vietnamo karo protestų laikotarpis, apvainikuotas „Watergate“ politiniu skandalu. Nuo tada žurnalistais pradėta daugiau pasitikėti nei valdžia.

Kai mokytojavo Kolumbijos universiteto Žurnalistikos mokykloje, jis savo studentams sakydavo, kad žurnalisto darbas yra paguosti nuskriaustuosius ir

nusodinti patogiai įsitaisiusius. Tokios filosofijos įtakoje nesunku pradėti galvoti, kad visi nuskriaustieji yra užsitarnavę pagalbos. Liberalų mėgiamas posakis buvo, kad valdžia yra tai, ką mes visi kartu atliekame. Netrukus pradėta manyti, kad kiekviena problema yra valdžios išsprendžiama.

Jis apie tokį žiniasklaidos nusiteikimą žinojo dar prieš pernai metų rinkimus. Pradžioje Donaldso Trumpo (Donald Trump) kandidatūra buvo traktuojama kaip pokštas, tarsi cirko aktas. Netrukus buvo pamatyta, kad kuo daugiau dėmesio skiriama Trumpui, tuo aukščiau kilo jo įvertinimai. Apskaičiuota, kad perkant laiką reklamoms, Trumpui rinkimuose visa tai būtų kainavę du milijardus dolerių, o jis spaudos dėmesį gavo veltui.

Dėl žurnalistikos lygio kritimo Michael Goodwin daugiau sia kaltina „New York Times“ ir „The Washington Post“. Šie dienraščiai Trumpo vardą ir jo rėmėjus tiesiog demonizavo. Iš vienos pusės, Trumpą reikėjo išsamiau aptarti, su juo susipažinti. Tačiau šiuose rinkimuose šie dienraščiai atitolo nuo bešališkumo ir pasisakė prieš jiems nepatinkantį kandidatą. Jie kandidatę Hillary Clinton propagavo kaip normalią, o Trumpą – priešingai, kaip kokį pamišėlį. Kas nutiko bešališkumui? Vyriausias „New York Times“ redaktorius jį panaikino. Nuo tada padažnėjo neigiami pranešimai ir reportažai apie kandidatą Trumpą. Žiniasklaida sau priskyrė naują misiją – išrinkti naują prezidentę. Pasirinktas kelias buvo nesėkmingas. Didėjo skaičius galimų balsuotojų, įsitikinusių, kad balsas už Trumpą bus ir balsas prieš žiniasklaidos užimtą poziciją ir prieš sostinėje bujojančią „tvarką“. Aišku, Trumpas tai išnaudojo savo naudai.

Su nostalgija paskaitininkas prisimena kitokį „New York Times“ dienraštį, kai ten pats dirbo. Tada vyriausiuoju redaktoriumi buvo Abe Rosentahl. Reportažuose jis nenorėjo matyti reporterių asmeninių nuomonių. Jei tokių kas pridėdavo, jis jas išbraukdavo. Jis norėjo, kad jam mirus ant antkapio būtų iškalta: „Jis išlaikė laikraštį tiesiu“. Michael Goodwin apgailestauja, kad su Abe Rosentahlo mirtimi tas šūkis buvo kartu palaidotas.

Pranešimo autorius toliau teigia, kad ankstyvesnis „New York Times“ įvaizdis, kaip sektinas žiniasklaidos vėliavnešys, sukiužo. Turėtas vienas, visur tinkąs standartas tapo dvigubu standartu. Žiūrėdamas į ateitį, paskaitininkas klausia, ar Amerikos pasitikėjimas žiniasklaida gali būti atkurtas? Ir pats atsakydamas prisiminė Humpty Dumpty atvejį, kai šis nukrito nuo sienos ir sudužo. Sudužo į daugelį gabaliukų... Na, o spaudos išpuoliai prieš Trumpą tebesitėsia. Liberalų šūkis „Nesutinku su tavo nuomone, bet mirtinai kovosiu už tavo teisę ją išsakyti“ išblėso.

Technologinė pažanga palietė ir žiniasklaidą vadinamuosiuose socialiniuose tinkluose. Tebeturima žodžio laisvė. Paskaitos pabaigoje pranešėjas kviečia visus remti jiems patinkančią žiniasklaidą ir cituoja Midge Decer, skatinantį visus prisidėti prie jo įsitikinimus palaikančios pusės. Nors didžioji laikraštinė spauda, prarasdama skaitytojus ir lėšas iš reklamų, pamažu silpnėja, jis kviečia palaikyti svarbią smulkesnę žiniasklaidą. (Prie jos priskaitytina ir „Dirva“. Jis to tiesioginiai nesakė, bet visus skatino mėgstamą spaudą prenumeruoti ir jai aukoti. Autor. past.). Jis siūlo skirti pinigų ten, kur yra aukotojo širdis ir protas.

Romualdas Kriaučiūnas

ALGIRO JULIAUS GREIMO METŲ PAMINĖJIMAS VROCLAVE

2017 m. gegužės 22-24 d. Vroclavo universitete vyko Tarptautinis lituanistikos kongresas. Į jau ketvirtą kartą vykstantį Tarptautinį lituanistikos kongresą atvyko su Lietuva susijusius dalykus įvairiuose Lietuvos ir Lenkijos universitetuose dėstantys dėstytojai ir su lituanistika susijusias studijas baigę magistras ir doktorantai.

Kongreso metu buvo skaitomi pranešimai net penkiose sekcijose, skirtose – lietuvių kalbai ir literatūrai, kultūrai ir folklorui, teisei, istorijai, politikai. Speciali sesija šiųmetiniame kongrese buvo skiriama A. J. Greimo metams. Pranešimus skaitė mokslininkai iš įvairių aukštųjų Lietuvos ir Lenkijos mokyklų: Bonifacas Stundžia, Jūratė Landsbergytė, Vytautas Kardelis, Antanas Smeto-na, Bronė Stundžienė, Vilija Sakalauskienė, Jurgita Jaroslavienė, Eglė Keturakienė, Toma Birmontienė, Loreta Mačianskaitė ir daugelis kitų.

Kongrese įvairių sričių mokslininkai, visuomenės ir kultūros veikėjai į diskusiją apie Lietuvą ir pakvietė dalyvauti šiose konferencijos sekcijose:

- lietuvių kalba ir lyginamoji kalbotyra;
- kultūra, literatūra ir tautosaka;
- Lietuvos istorija ir lietuvių-lenkų santykiai;
- politika ir visuomenė;
- teisė ir konstitucinė sis-

tema.

Remiantis įvykusių kongresų patirtimi, IV kongreso metu vyko įvairi, Lietuvą pristatanti kultūrinė programa bei ekspertų debatai. Kongreso metu savo 10-metį šventė Vroclavo universiteto studentų organizacija „Labas“, nuolat organizuojanti svarbiausius su Lietuva susijusius renginius Vroclavo mieste. Vroclavo gyventojams ir svečiams buvo pristatyta Liudo Parulskio paroda „Barokas ir betonas“, vyko Dmitrijaus Golovanovo ir Veronikos Čičinskaitės džiaz muzikos koncertas, taip pat buvo parodytas režisierės Giedrės Žičkytės filmas „Kaip mes žaidėme revoliuciją“. Specialus susitikimas „In memoriam“ buvo skirtas profesoriaus Leonido Donskio atminimui. Susitikimą vedė žymus lenkų publicistas Edwin Bendyk, kuris papasakojo apie susitikimus su L.Donskiu ir pristatė lenkų kalba išleistas profesoriaus knygas.

Tarptautinį lituanistikos kongresą organizavo Vroclavo universitetas ir Vroclavo lituanistų klubas „Labas“. Renginių garbės globėjai – Žemutinės Silezijos vaivadijos maršalka, Vroclavo miesto prezidentas, Žemutinės Silezijos vaivada, Vroclavo universiteto rektorius, Lietuvos Respublikos garbės konsulas Vroclave.

LR kultūros atašė Lenkijos Respublikoje Rasa Rimickaitė

PRENUMERUOKITE DIRVĄ

DIRVA

LAISVADARĖ, INDEPENDENČIA, LIETUVOS GARBĖS KOROLAIJA

METAMS - \$55,
PUSEI METŲ - \$40,
PIRMA KLASĖ - \$78,
ORO PAŠTU Į UŽSIENĮ
METAMS - \$130.00

IN MEMORIAM ROMUALDAI HOFERTIENEI

(1941M. SPALIO 25 D. – 2017 M. BIRŽELIO 9 D.)

Po viena, be eilės ir nusta-tyto grafiko, į amžino poilsio slėnį, kas Vilniuje, kas Kaune, Klaipėdoje ar kitame Lietuvos miestelyje, išeina Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo Akto signatarai. Iš 124 jau palikome tik 94. Gal dar ir daug, bet, at-rodo, jau taip trūksta tų išėjusių 30-ties idealistų, iškentusių, atlaikiusių, tikėjusių Lietuva, jos ateitimi ir jai atidavusių visą save, savo darbus, gyvenimus. Šį kartą, nors jaudinančiai iškilmingai ir gražiai, bet su giliu liūdesiu atsisveikinome ir Vilniuje į Antakalnio kapinių pušyno kalvelę palydėjome jautrią moterį, tikrai neeilinę Lietuvos valstybės asmenybę Kovo 11-osios akto signatarę Romualdą Hofertienę.

Pradžioje tik iš „Sąjūdžio žinių“ žinojau ją kaip aktyvią Klaipėdos miesto sąjūdietę. Ji buvo Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Klaipėdos miesto tarybos nare, viena iš Klaipėdos mokytojų sąjūdžio kūrėjų, jo tarybos pirmininke, Lietuvos moterų sąjungos centro valdybos nare. Ir tai tik nedidelė dalis jos buvusios visuomeninės veiklos pėdsakai. Džiaugiuosi, kad vėliau teko ne tik pažinti, bet ir kartu dirbti Lietuvos Respublikos Aukščiausioje Tarybos - Atkuriamajame Seime, kartu pasirašyti Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo Aktą ir nuo to istorinio momento būti Kovo 11-osios akto signatarais. Taip pat kartu teko dirbti ir 1992-1996 m. Lietuvos Respublikos Seime, dirbti Seimo Švietimo, mokslo ir kultūros komitete. Ji buvo ir Baltijos Asamblėjos Švietimo, mokslo ir kultūros nacionalinio komiteto pirmininkė. O kur jos ryškūs parlamentiniai ryšiai su Čėčėnija, Austrija, Vokietija, Baltarusija, Tibetu. Tačiau ir vėliau mūsų nuoširdus bendravimas iki paskutinių savaičių nenutrūko. Ji niekados nepamiršdavo paskambinti, pasiteirauti kaip sveikata, pasveikinti ne tik valstybinių švenčių

progomis, bet gimtadieniais, vardo dienomis, pakalbėti, pasidalinti nuomone apie svarbiausius to laiko Lietuvos politinius įvykius.

Sunku būtų pervertinti jos visapusišką politinę ir visuomeninę veiklą. Šykščiuose oficialios biografijos sakiniuose atsispindi tik dalis to darbo, kurį ji dirbo visiškai netausodama savęs. Juk jau 1990 m. rudenį jai teko pergyventi sunkų infarktą, tačiau grįžo į parlamentą ir dirbo. Dirbdama Piliečių tei-sų ir tautybių reikalų komisijoje, dalyvavo parlamentinės ryšių grupėse su kitomis šalimis. Ji neidavo kalbėti gerai nepasirengusi, neapgalvojusi, ką tuo metu gali ir būtina pasakyti. Svarstant žemės ūkio reformos įstatymus nepabijodavo ateiti ir pasitarti su mumis agrarininkais. Gal posėdžių stenogramose ir nedaug rasime jos pasisakymų, pareiškimų, nes tuščiai, popu-listiškai kalbėti ji tikrai nemėgo.

Neabejotinai ryškų pėdsaką signatarė Romualda Hofertienė paliko ir Tėvynės sąjungos vei-

IŠEINAM PO VIENĄ (PALYDINT AMŽINAM POILSIUI DAR VIENĄ KOVO 11-OSIOS AKTO SIGNATARĄ – ROMUALDĄ HOFERTIENĘ)

*Išeinam po vieną pavargę, nurimę,
Be šūkių karštų, be dainos,
Palikę gyviesiems brangiausių Tėvynę
Ir vyturio giesmę laukuos.*

*Mylėjom kiekvienas, tikrai ją mylėjom,
Gyvenom gražiausia viltim,
Kad švies vyšnių sodais, miestų alėjom,
Tik reikia palaukt, kol pakils.*

*Neteiskit, nebarkit, kad Laisvę atvėrus,
Neįdavėm kraičio, dalies.
Rodos, kurt ir statyt kartu šalį pradėjom,
Bet pritrūkom vienybei ugnies.*

*Atsirado gudrių, gudresnių už kitus,
Piktavalių taip pat atsirado,
Kurie grobė žemes, valstybės turtus
Ir vis šaukė:
— Čia mano, čia mano!*

*Už Sąjūdžio vėliavų, Trispalvių šilko,
Tautos pakilimo aušros,
Kartu su žaibais tamsūs debesys vilkos,
Pranašai kovos ne vienos.*

*Kas kovoti pavargo, nusivylė, išvyko,
Antriems idealai pasirodė tušti.
Meilė laisvei ir tautai kažkur tai išnyko,
Taip lengva apkaltint —
signatarai kalti.*

*Kalti — nekalti, išeinam po vieną...
Istorija teis, gal išteisins?
Paliekame Lietuvą, motiną mielą,
Ateities vaikams ir vaikaičiams.*

Leonas Milčius, 2017-06-14, Raudondvaris

kloje, kurios nare ji buvo nuo 1993-ųjų metų. 2006 m. ji tapo šios sąjungos Senjorų bendruomenės pirmininke. Ji niekados nesiblaškę nei politinėse, nei moralinėse vertybėse, buvo nuosekli ir tautinių vertybių puoselėtoja bei gynėja.

Su Romualda Hofertiene sunkiais ir sudėtingais pirmaisiais nepriklausomybės laikais ne kartą tekdavo kartu

vykti ir į tolimesnes Lietuvos vietoves, susitikti su gyventojais, kalbėti apie svarbiausius to meto įvykius, sunkumus. Būdama mokytoja, ji visados kalbėjo paprastai, bet aiškiai, su giliu patriotiškumo jausmu. Gal todėl kartais senojo raugo klausytojai pasakydavo ir vieną kitą piktesnę repliką, bet ji visados taktiškai atsakydavo. Žinoma, dažnai pasiskųsdavo

„DIRVAI” AUKOJO:

S.Šimoliūnas,
Detroit, MI 500
R.Minkūnas,
Seven Hills, OH 200
Lith. Citiz. Assoc.,
Boston, MA..... 100
R.Veitas,
Milton, MA 100
A.Markevičius,
Santa Monica, CA..... 80
A.Bivainis,
Rochester, NY 55
R.Zotovienė,
Juno Beach, FL 45
V.Žiedonis,
Mayfield Hts., OH..... 26
A.Venckunienė,
Santa Monica, CA..... 20
M.Karaska,
Fredericksburg, VA 18
L.Jurkunas,
S.Pasadena, FL..... 6
A.Giedraitis,
Willowick, OH 3

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame

ir dėl piktesnių užpuolimų, grasinimų ne tik Klaipėdoje, bet ir Vilniuje. Neretai (ir ne tik ją) užsipuldavo kokia nors tikra ar apsimetusi psichopatinė „asmenybė”. Ką gi, kartu išlaikėme ne tik sovietų primestą ekonominę blokadą, kruvinąją Sausio 13-ąją, ne vieną nepagrįstą kairiosios žiniasklaidos užsipuolimą. Džiaugiuosi, kad visą tai iškentėme ir atsilaukėme.

Paskutiniai pokalbiai darėsi vis sunkesni. Norėjosi daug kur vykti, dar daug ką padaryti, parašyti, bet metų svoris, sveikatos problemos, rodos, vienodai stabdė abu. Žinoma, kaip rašiau pradžioje, eilės nė vienas nežinome. Tad dabar tik atmintyje vis dar tebegirdžiu jos balsą, nuoširdų rūpestį ir tikėjimą. Tikėjimą Dievo valia ir gailestingumu, tikėjimą Lietuva, tauta, žmonėmis.

Dirbai daug, labai daug. Visas jėgas ir gyvenimą paskyrei Lietuvai, jos laisvei, jos žmonėms, ypač jaunajai kartai. Tad dabar tikrai, miela kolege signatare Romualda, tik amžino poilsio, kūnei amžino poilsio Antakalnio smiltelėse, o sielai - amžinos ramybės Dievo karalystėje.

**Leonas Milčius,
2017-06-12, Raudondvaris**

Paskutinė kelionė Amžinajam poilsiui į Antakalnio kapines.

Leono Milčiaus nuotr.

LIETUVOJE –
PER 26 TŪKST. KREPŠININKŲ IR
PER 20 TŪKST. FUTBOLININKŲ

Lietuvoje yra 131 tūkst. profesionalių sportininkų, populiariausios sporto šakos – krepšinis ir futbolas, skelbia Statistikos departamentas.

Jis, remdamasis Kūno kultūros ir sporto departamento duomenimis, nurodo, kad pernai Lietuvoje buvo 26 tūkst. 353 krepšininkai ir 20 tūkst. 557 futbolininkai. Krepšininkų, palyginti su 2015-aisiais, sumažėjo 7,1, futbolininkų padaugėjo 3,1 procento.

Iš 131 tūkst. profesionalių sportininkų, kuriuos pernai treniravo 2576 treneriai, beveik 97 tūkst. atstovavo olimpinėms sporto šakoms, taip pat profesionaliu sportu užsiėmė 2244 neįgalieji.

Lietuvoje taip pat buvo 1564 techninių sporto šakų, kuriose naudojama transporto priemonė, atstovai, dar 593 asmenys užsiėmė aviaciniu sportu.

Praėjusiais metais pasaulio ir Europos čempionatuose ša-

lies sportininkai iškovojo 32 medalius, iš jų – 7 aukso, 12 sidabro ir 13 bronzos.

Departamentas taip pat skelbia, kad pernai Lietuvoje buvo 1592 sporto salės, 591 stadionas, 652 futbolo aikštės, 248 teniso aikštynai, 45 baseinai, 22 maniežai, skirti žirgų sportui, 6 – lengvajai atletikai, 3 – futbolui.

Sporto varžybose ir sveikatingumo renginiuose pernai dalyvavo milijonas žmonių, labiausiai tokių renginių – 48 proc. – padaugėjo Kauno apskrityje.

LRT

PLAUKIKO G. TITENIO LAIMIKIS VARŽYBOSE ITALIJOJE – TRYS MEDALIAI

Ruošdamasis pasaulio čempionatui, kuris liepos mėnesį įvyks Vengrijos sostinėje Budapešte, plaukikas Giedrius Titenis pasitikrino jėgas tarptautinėse „Swim Cup“ plaukimo varžybose Trevize, Italijoje.

Trečią kartą surengtose varžybose dalyvavo daugiau nei tūkstantis sportininkų, tarp kurių netrūko ir garsių vardų. Dėmesio netrūko ir Lietuvos rinktinės plaukikui G. Titeniui, kuris varžėsi trijose plaukimo krūtine rungtyse. Lietuviui niekas neprilygo 50 m ir 100 m distancijose.

Trumpiausią atstumą jis įveikė per 28,04 sek., ap-

lenkdamas vieną geriausių Centrinės Amerikos plaukikų Edgarą Crespo iš Panamos, o dvigubai ilgesnį nuotolį nuplaukė per 1 min. 1,91 sek.

Plaukiant 200 m distanciją G. Titenis pirmavo didžiąją jos dalį, bet paskutiniuose metruose buvo priverstas pripažinti vietos atstovo L. Pizinio pranašumą – 2 min. 16,59 sek ir antra vieta.

„Gan kritiškai vertinu savo

pasirodymą. Šiame baseine plaukti buvo sunku, tai šiek tiek atsiliepė plaukimo laikui.

Absoliučioje plaukikų įskaitoje pagal Tarptautinės vandens sporto federacijos (FINA) taškus, lietuvis užėmė antrąją ir trečiąją vietas. Jo rezultatas 50 m nuotolyje buvo įvertintas 836 taškais, o 100 m nuotolyje užfiksuotas laikas – 819 taškų.

ELTA

Labai laukiam

NAUJŲ „DIRVOS” SKAITYTOJŲ

Visi lietuviškieji laikraščiai susirūpinę, kad kasmet prenumeratorių skaičius mažėja. Vyresnieji pamažu išmiršta, akių ir kitų sunkių ligų kankinami nebegali skaityti, o jaunieji, kad ir labai raginami, kaip bebūtų gaila, nuo lietuviško laikraščio tolsta.

Vis sunkiau telkti naujus, pajėgius bendradarbius, vis sunkiau surasti ir mokačių redaktorinį darbą.

Lietuviškieji laikraščiai vien iš prenumeratos išsiversti negali. Skelbimų, kurie išlaiko šio krašto angliškuosius laikraščius, tautiniai leidiniai jų vis mažiau begauna. „Dirvai” tik nuolatinių skaitytojų siunčiamos aukos padeda galą su galu sudurti ir laukti, kas bus kitais metais.

„Vilties” draugija, kuri yra „Dirvos” leidėja, visas tas bėdas apsvarsčiusi nutarė nuo dabar iki šių metų pabaigos surengti naujų skaitytojų telkimo vajų.

Nauji skaitytojai, kurie patys užsisakys ar artimieji jiems užsakys „Dirvą” metams, mokės tik 37 dol. JAV ir Kanadoje pirma klase 52 dol. Oro paštu į užsienį metams 87 dol.

Mieli ilgamečiai „Dirvos” skaitytojai, rėmėjai ir lietuviškos spaudos mylėtojai, talkinkite mums. Užprenumeruokite „Dirvą” savo artimiesiems ne tik čia, Amerikoje, bet ir Lietuvoje ar kur kitur gyvenantiems - ypač Lenkijoje, Karaliaučiaus srityje ar dar tebegyvenantiems Sibire.

Jei žinote asmenų Jūsų kaimynystėje ar toliau gyvenančių, kurie „Dirvos” neskaito, atsiųskite jų adresus. Mes jiems „Dirvą” pabandysime nemokamai kurį laiką siųsti, kad jie su laikraščiu susipažintų ir jį pamėgtų.

Mes ypač kviečiame tautiečius, naujai atvykusius į JAV, aktyviau įsijungti į lietuviškos spaudos puoselėtojų gretas, tapti ne tik „Dirvos” prenumeratoriais, bet ir aktyviais jos talkininkais, rėmėjais ir bendradarbiais.

Taip bendromis jėgomis per ilgesnį laiką gal sutelksime kelis šimtus naujų „Dirvos” skaitytojų ir tuo žymiai palengvinsime „Dirvos” tolimesnį leidimą.

Čia, šio pranešimo pabaigoje, spausdiname iškarpa, kurią lengva iškirti, užpildyti ir mums atsiųsti.

Pavardė ir vardas.....

Nr. ir gatvė.....

Miestas Valstybė..... Zip

Tel. numeris

Pavardė ir vardas.....

Nr. ir gatvė.....

Miestas Valstybė..... Zip

Tel. numeris

R. BERANKIS
PASAULIO REITINGE
PAKILŲ Į 191-ĄJĄ
VIETĄ

Teniso profesionalų asociacijos (ATP) reitingų lentelėje lietuvis Ričardas Berankis iš 200-osios vietos pakilo į 191-ąją. 26-erių metų Lietuvos tenisininkas turi 280 taškų.

26-erių metų Lietuvos tenisininkas praėjusią savaitę Notingeme (Didžioji Britanija) vykusiame ATP „Challenger” serijos turnyre „Aegon Open Nottingham” įveikė atrankos barjerą ir nukeliavo iki vienetų varžybų aštuntfinalio, kuriame 3:6, 4:6 pralaimėjo 32-ųjų metų Izraelio atstovui Dudi Sela (81-oji pasaulio raketė).

25-erių metų Laurynas Grigelis (206 tšk.) iš 256-osios pozicijos pakilo į 251-ąją. Jis Lione (Prancūzija) vykusiame ATP „Challenger” serijos turnyro „Open Sopra Steria” vienetų varžybų aštuntfinalyje 7:6 (8–6), 1:6, 4:6 nusileido 16-mečiui kanadiečiui Felixui Augerui-Aliassime (231).

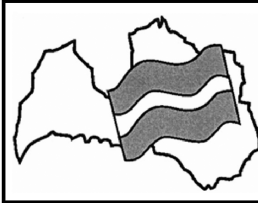
22-ųjų metų Lukas Mugevičius (101 tšk.) išsaugojo 406-ąją poziciją.

Reitinge pirmauja britas Andy Murray’us (9390 tšk.).

Antrąją vietą užima ispanas Rafaelis Nadal (7285 tšk.), o trečiąją – šveicaras Stanas Wawrinka (6175 tšk.).

LRT

Now serving Lithuanians, including former Taupa Members!

 Latvian Cleveland Credit Union

1385 Andrews Avenue
Lakewood, Ohio 44107
216-228-1996 or 800-577-1996
latvian@ameritech.net

Hours: Mon, Wed, Fri 9:00AM-3PM
Tue 9:00AM-5:30PM
Sun 9:30-10:30AM, 1st and 3rd Sundays each month, except Federal Reserve holiday weekends

View our Website and Facebook page for a list of our services:
www.latvianclevelandcu.org
www.facebook.com/latvianclevelandcu

JAKUBS AND SON
Laidojimo Įstaiga

 William J. Jakubs Sr.
William J. Jakubs Jr.
Stephen Waite

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuočiai

936 East 185th Street, Cleveland, OH 44119
36000 Lakeshore Blvd. Eastlake, OH 44095
Telefonas (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama,
Teikianti jaukią atmosferą liūdesio valandoje.
Didelė aikštė automobiliams pastatyti.

California Lithuanian Credit Union

Santa Monica, CA

(310) 828-7095
info@clcu.org www.clcu.org

Savings	0.90%
IRA	1.40%
3 Year Term	2.00%
5 Year Term	2.25%
3 Year IRA Term	2.25%

